Proletari din toate țările, uniți-vă!

scînteia tineretului

ORGAN CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI COMUNIST

ANUL XXVI, SERIA II. Nr. 6482 | 6 PAGINI 30 BANI | VINERI 20 MARTIE 1970

ÎNCHEIEREA LUCRĂRILOR PLENAREI COMITETULUI CENTRAL AL PARTIDULUI COMUNIST ROMÂN

In ziua de 19 martie a.c. au continuat lucrările plenarei Comitetului Central al Partidului Comunist Român.

Tovarășul Nicolae Ceaușescu a luat cuvîntul în încheierea dezbaterilor asupra programului național privind dezvoltarea zootehniei și creșterea producției animaliere în anii 1970—1980 și a programului național privind gospodărirea rațională a resurselor de apă, extinderea lucrărilor de irigații, îndiguiri, desecări și de combatere a eroziunii solului în anii 1971—1975 și prevederile generale de perspectivă pînă în 1985.

Comitetul Central a aprobat proiectele celor două programe prezentate de Consiliul de Miniștri al Republicii Socialiste România cu îmbunătățirile propuse în Comisia pentru agricultură și silvicultură, în cadrul dezbaterilor din ședința plenară și în expunerea tovarășului Nicolae Ceaușescu.

In continuarea lucrărilor sale, plenara a analizat celelalte probleme aflate la ordinea de zi. Au luat cuvîntul tovarășii: Manea Mănescu, Florian Dănălache, Emil Bodnaraș, Virgil Cazacu, Gheorghe Năstase, Ilie Fășui, Ludovic Fazekas.

Plenara a aprobat proiectul legii privind asigurarea și controlul calității produselor și a stabilit să fie supus spre adoptare Marii Adunări Naționale a Republicii Socialiste România. Plenara a aprobat, de asemenea, proiectul legii organizării și disciplinei muncii în unitățile socialiste de stat și a decis să fie supus spre adoptare Marii Adunări Naționale, cu îmbunătățirile aduse pe baza propunerilor făcute în timpul dezbaterii cu masele largi de oameni ai muncii.

Plenara a aprobat informările Comitetului Executiv al C.C. al P C.R. cu privire la efectivul, compoziția și structura organizatorică a partidului, la compoziția și mișcarea cadrelor din nomenclatorul organelor de partid și de stat.

Plenara a aprobat informarea Comitetului Executiv al C.C. al P.C.R. cu privire la activitatea internațională a Partidului Comunist Român în anul 1969 și planul de relații externe al partidului în anul 1970.

Plenara a hotărît alegerea tovarășilor Miron Constantinescu și Mihai Dalea ca membri supleanți ai Comitetului Executiv al Comitetului Central al Partidului Comunist Român.

Cuvîntarea tovarășului NICOLAE CEAUȘESCU

la Plenara Comitetului Central al Partidului Comunist Român din 17 – 19 martie 1970

Stimați tovarăși,

Plenara Comitetului Central a dezbătut Programul național privind gospodărirea rațională a resurselor de apă, extinderea lucrărilor de irigații, îndiguiri, desecări și de combatere a eroziunii solului în Republica Socialistă România în anii 1971—1975 și prevederile generale de perspectivă pînă în 1985, precum și Programul național privind dezvoltarea zootehniei și creșterea producției animaliere în patria noastră în perioada anilor 1970—1980.

Făcînd parte integrantă din planul general de dezvoltare a agriculturii românești, preconizat de Congresul al X-lea al partidului, aceste programe au o importanță excepțională pentru ridicarea producției agricole, vegetale și animale, pentru progresul întregii economii naționale. Pentru a asigura fundamentarea cît mai temeinică, științifică, a acestor studii care înfățișează laturi esențiale ale agriculturii patriei noastre, la elaborarea lor a fost atras un mare număr de specialiști cu o înaltă pregătire teoretică și practică, cu o bogată experiență în activitatea agricolă. Totodată, aceste documente au făcut obiectul unor discuții și analize aprofundate la comitetele județene de partid, la care au participat activiști de partid și de stat, cadre ce muncesc în domeniul agriculturii.

Dezbaterile care au avut loc în plenară au relevat atît rezultatele bune obținute în activitatea noastră de pînă acum, cît și existența unor neajunsuri serioase în munca organelor agricole, în situația agriculturii în general. Criticile făcute de primii secretari și unii tovarăși ce lucrează în sectorul agricol la adresa Ministerului Agriculturii, a organelor agricole, sînt pe deplin îndreptățite. Este neîndoielnic că dacă din munca Ministerului Agriculturii, a organelor agricole, ca de altfel și din munca organelor noastre de partid, ar fi fost eliminate o serie de neajunsuri, greșeli și lipsuri, dacă s-ar fi acționat cu mai multă fermitate, cu mai mult spirit de răspundere, rezultatele ar fi fost mult mai bune. De aceea, criticile făcute în plenară trebuie să constituie pentru organele agricole, ca și pentru organele de partid, un prilej de reanalizare a activității pe care au desfășurat-o în trecut în agricultură, un prilej de a trage concluzii practice în scopul îmbunătățirii muncii.

După cum am mai subliniat și cu alte prilejuri, în țara noastră agricultura reprezintă o ramură de bază a economiei socialiste; este limpede că fără o agricultură intensivă, modernă, de înaltă productivitate, organizată pe baza celor mai noi cuceriri ale științei, nu se poate asigura nici făurirea societății socialiste multilateral dezvoltate, nici edificarea comunismului în patria noastră. Tocmai pornind de la aceste considerente, analizăm activitatea de pînă acum în domeniul agriculturii, stabilim jaloanele pentru creșterea într-un ritm mai intens a producției agricole.

Consider că este bine să reamintim și la această plenară marile transformări care au avut loc, în condițiile regimului socialist, în agricultura țării noastre. Ca urmare a politicii marxist-leniniste a partidului, în cei 25 de ani care au trecut de la instaurarea primului guvern revoluționar democratic în România, în agricultură, ca de altfel în toate domeniile de activitate, au fost obținute succese remarcabile. Sînt cunoscute profundele schimbări cu caracter revoluționar petrecute în viața satului românesc pe baza cooperativizării agriculturii, prin trecerea țărănimii de la mica proprietate — incapabilă să asigure sporirea producției și folosirea cuceririlor științei — la marea proprietate cooperatistă, la proprietatea socialistă comună a țărănimii muncitoare, care deschide calea largă a progresului, atît în domeniul producției cît și al nivelului de trai al oamenilor muncii de la sate. După cum se știe, transformarea socialistă a satului a fost rezultatul vastei activități politice educative desfășurate de partid pentru a convinge țărănimea de superioritatea marii proprietăți cooperatiste; în decursul anilor, locuitorii satelor noastre au înțeles pe deplin, pe baza realităților vieții însăși, că drumul arătat de partid corespunde atît intereselor lor fundamentale, cît și intereselor întregii națiuni socialiste.

În anii socialismului s-au produs mari schimbări în organizarea și în înzestrarea tehnică a agriculturii; ca urmare a preocupării partidului pentru mecanizarea și chimizarea agriculturii, astăzi pe ogoarele patriei noastre lucrează peste 105 000 tractoare și zeci de mii de alte mașini agricole; anul trecut, s-au livrat agriculturii circa 540 000 tone îngrășăminte chimice — substanță activă.

După cum se știe, tovarăși, o caracteristică a procesului transformării agriculturii românești pe baze socialiste este aceea că el a avut loc în condițiile creșterii sistematice a producției agricole. În anul 1969 producția de cereale a țării a fost de 12 820 000 tone, depășind cu peste 3 800 000 tone producția de cereale realizată în 1938. Deosebit de ilustrativă pentru dinamica înregistrată de producția cerealieră în anii construcției socialiste este următoarea situație: dacă în 1950 producția totală era de 5 149 200 tone, ea a crescut în 1960 la 9 825 000 tone, în 1969 la 12 600 000 tone, urmînd ca în acest an să atingă cifra de 15 000 000 tone. Această evidentă linie ascendentă indică forța, resursele, superioritatea agriculturii noastre socialiste.

Realizări importante s-au obținut și în sectorul creșterii animalelor. Efectivul de animale și păsări existent la începutul acestui an era de 5 034 000 bovine, 5 971 000 porci, 13 800 000 oi, 53 400 000 păsări, depășind nivelul anului 1938 cu aproape 1 400 000 bovine, peste 3 200 000 de porci, aproape 3 800 000 oi și peste 26 000 000 de păsări.

Sporirea producției agricole vegetale și animale a avut drept consecință ridicarea nivelului de viață al țărănimii, sporirea veniturilor acesteia. Veniturile bănești totale ale țăranilor au fost anul trecut cu 17,4 la sută mai mari decît în 1962 — anul încheierii cooperativizării.

Se cuvine relevat, de asemenea, faptul că, deși în această perioadă au existat adesea condiții climatice nefavorabile, a trebuit să facem față unor greutăți, producția agricolă a asigurat aprovizionarea populației cu produse agro-alimentare, a furnizat industriei materiile prime necesare, iar în unii ani, au putut fi create și disponibilități pentru export. Un indice elocvent al progreselor obținute în agricultură îl constituie consumul public agro-alimentar. Iată cum se înfățișează creșterea consumului pe locuitor la produse de bază cum sînt carnea, laptele, ouăle și zahărul — în comparație cu anul 1938:

	1938	1950	1965	1968
Carne (kg.)	21,1	16,7	26,6	31,5
Lapte și produse lactate	118,5	113,3	120,8	130,6
Ouă (buc.)	—	59	115	130
Zahăr (kg.)	5,3	6,9	15	17,8

Cu toate succesele obținute, reflectate și în cifrele de mai sus, este necesar să arătăm în fața plenarei că rezultatele obținute nu sînt încă pe măsura așteptărilor, pe măsura posibilităților de care dispune agricultura noastră; în comparație cu industria, agricultura țării noastre prezintă o rămînere serioasă în urmă. Dacă, în general, politica agrară a partidului a fost justă, trebuie spus că în realizarea ei în practică s-au săvîrșit greșeli, unele chiar foarte serioase. Principala cauză stă în manifestarea unei anumite subaprecieri a agriculturii în condițiile specifice ale economiei noastre: punîndu-se în mod justificat accentul pe industrializarea socialistă a țării, nu s-a înțeles suficient necesitatea de a se asigura, concomitent, progresul rapid și multilateral al agriculturii. Ca urmare a acestei subaprecieri, agriculturii nu i-au fost acordate suficiente mijloace pentru modernizarea proceselor de producție. Dacă la aceasta mai adăugăm și faptul că, pe parcursul realizării unor planuri cincinale, o serie de prevederi inițiale privitoare la înzestrarea agriculturii au fost anulate, avem tabloul complet al lipsurilor la care m-am referit. S-a spus, nu o dată, că nu știm să folosim irigațiile, îngrășămintele, alte mijloace moderne și că, în consecință, este mai bine să ne reținem de a cheltui banii în aceste scopuri. Această mentalitate, pe care nu putem s-o numim decît înapoiată, această lipsă de încredere în forțele oamenilor muncii din agricultura noastră au avut drept urmare nerealizarea planurilor de irigații, nerealizarea producției de îngrășăminte și a altor substanțe chimice în perioada anilor 1955—1965.

Viața a arătat că neglijarea înzestrării tehnico-materiale a agriculturii poate avea repercusiuni grave asupra întregii economii, asupra modului de satisfacere a cerințelor materiale ale societății. Atît experiența țării noastre cît și experiența statelor cu agricultură avansată demonstrează în modul cel mai convingător că numai creînd o puternică bază tehnico-materială a agriculturii, asigurînd mecanizarea și chimizarea lucrărilor, aprovizionarea cu apă a solului, recuperarea terenurilor degradate, conservarea în bune condiții a fondului funciar se poate făuri o agricultură cu adevărat modernă, în stare să furnizeze produse agro-alimentare în cantități tot mai mari pentru buna aprovizionare a populației, să asigure materiile prime agricole necesare industriei. Este un imperativ de prim ordin al economiei noastre socialiste planificate, de a asigura o corelare justă și o dezvoltare proporțională, armonioasă, a tuturor ramurilor de producție. Neglijarea, în acest context, a producției agricole dăunează bunului mers al întregii economii, influențează negativ asupra creșterii venitului național, îngreunează ridicarea nivelului de trai al întregului popor.

Cooperativizarea agriculturii, crearea marii proprietăți socialiste în agricultură reprezintă, desigur, o adevărată revoluție la sate, dar aceasta nu formează decît baza pentru creșterea continuă a producției agricole și ridicarea bunăstării țărănimii, pentru dezvoltarea acestei importante ramuri a economiei naționale. Trebuie să înțelegem, tovarăși, că forma de proprietate, relațiile social-economice au un rol important în dezvoltarea societății, dar numai ele însele, fără condiții materiale corespunzătoare, nu pot asigura dezvoltarea forțelor de producție, a producției naționale. Or, la unii tovarăși, a existat părerea că odată terminată cooperativizarea, înfăptuită revoluția la sate, lucrurile vor merge de la sine și vom avea agricultura cea mai înaintată din lume. Fără îndoială, agricultura socialistă este cea mai înaintată din punct de vedere al formei de proprietate, al relațiilor de producție; dar dacă nu vom înțelege că trebuie să facem eforturi materiale pentru înzestrarea tehnică superioară a acestei ramuri, pentru folosirea largă a cuceririlor agrotehnicii și zootehniei moderne, agricultura socialistă nu va duce la rezolvarea problemelor de fond — creșterea producției vegetale și animale. Or, pînă la urmă, aceasta este una din problemele esențiale ale progresului, ale civilizației, ale ridicării bunăstării poporului nostru! Tocmai de aceea partidul și statul nostru iau măsuri pentru ca — continuîndu-se cu consecvență politica de industrializare socialistă a țării, de dezvoltare a unei industrii moderne, la nivelul cerințelor revoluției tehnico-științifice contemporane — să se asigure, în același timp, dezvoltarea judicios proporționată a agriculturii, crearea tuturor condițiilor pentru folosirea la maximum a marilor resurse de care dispune agricultura noastră socialistă, în interesul ridicării nivelului de trai al țărănimii, satisfacerii cerințelor de consum al poporului, progresului întregii societăți socialiste.

Vorbind despre lipsurile care s-au manifestat în dotarea tehnico-materială, nu putem trece cu vederea nici neajunsurile manifestate în munca organelor agricole centrale și locale, precum și faptul că nu toate organele locale de partid s-au preocupat cu răspundere de problemele agriculturii. Trebuie spus că și azi în activitatea organelor agricole, a întreprinderilor agricole de stat, a întreprinderilor de mecanizare și a cooperativelor agricole de producție există încă numeroase neajunsuri; în această ordine de idei aș menționa în special lipsurile în realizarea la timp și în bune condiții a lucrărilor agricole.

Am reamintit aceste lipsuri și greșeli care s-au manifestat în modul de aplicare a politicii partidului în agricultură spre a putea înțelege mai bine necesitatea măsurilor pe care plenara noastră este chemată să le adopte, importanța amplului program trasat de partid pentru anii viitori.

Tovarăși,

După cum se știe, Congresul al X-lea al partidului a adoptat un vast program de dezvoltare a economiei, științei, culturii, de ridicare a nivelului de trai al întregului nostru popor. O dată cu trecerea la realizarea acestui program, România intră într-o nouă etapă a istoriei sale socialiste — etapa făuririi societății socialiste multilateral dezvoltate.

În deceniul în care am intrat, baza tehnico-materială și forțele de producție ale țării vor cunoaște un avînt nemaiîntîlnit; o puternică dezvoltare vor cunoaște știința și cultura, care au un rol de prim ordin în edificarea socialistă a țării; societatea socialistă a anului 1980 va asigura oamenilor muncii condiții de viață, materiale și spirituale, mult superioare celor de azi. Poporul nostru demonstrează astfel că, devenit stăpîn pe destinele sale, știe să-și făurească o viață demnă, liberă și fericită, merge ferm și neabătut spre perspectiva edificării societății comuniste.

În cadrul programului de dezvoltare socialistă a țării în anii care urmează agricultura ocupă un loc central. Sînt cunoscute prevederile stabilite de Congresul al X-lea cu privire la creșterea producției agricole vegetale și animale și, de aceea, nu mă voi mai referi la ele. Pentru a se înțelege amploarea eforturilor la care s-au angajat partidul și statul nostru pentru perioada următoare este suficient să amintesc că în anii 1971—1975 se vor investi în agricultură, din fondurile centralizate ale statului, circa 80 miliarde lei; totodată, din veniturile cooperativelor se vor aloca pentru investiții peste 25 miliarde lei. În 5 ani vor fi investite în agricultură peste 100 miliarde lei — ceea ce reprezintă mai mult decît dublul investițiilor făcute în întreaga economie în perioada primului cincinal. La aceasta trebuie adăugate investițiile făcute pentru dezvoltarea întreprinderilor producătoare de tractoare și mașini agricole, precum și a uzinelor de îngrășăminte și de alte substanțe chimice necesare agriculturii. Pe baza acestor măsuri, practic pînă în 1975 lucrările agricole vor fi complet mecanizate, iar cantitatea de îngrășăminte furnizată de industria noastră va fi la nivelul cerințelor unei agriculturi moderne. Se va crea astfel posibilitatea obținerii unor producții sporite și sigure, satisfacerii în condiții tot mai bune a cerințelor de consum a populației cu produse agro-alimentare.

Doresc să mă refer acum la conținutul și caracteristicile celor două Programe supuse dezbaterii și aprobării plenarei noastre.

Este evident, și lucrul acesta a fost pe bună dreptate subliniat în discuții, că înfăptuirea programului național privind gospodărirea rațională a resurselor de apă, extinderea lucrărilor de irigații, indiguiri, desecări și de combatere a eroziunii solului are un rol determinant pentru progresul întregii noastre agriculturi.

Din studiul prezentat rezultă însă că problemele ce urmează a fi rezolvate în următorii 10—15 ani privesc nu numai agricultura, ci întreaga politică referitoare la resursele de apă necesare în viitor societății noastre.

Se știe că asigurarea apei, îndeosebi a celei potabile, devine o problemă de prim ordin pentru existența societății moderne. În acest sens avem o înaltă răspundere față de viitorul națiunii noastre; tocmai această datorie ne impune să luăm din timp măsurile necesare bunei conservări și gospodăriri a apelor. Este adevărat, studiul prezentat nu dă deocamdată decît orientarea generală, dar el oferă o bază bună pentru definitivarea programului gospodăririi de ansamblu a apelor țării noastre. În acest program este necesar să se țină seama de toate cerințele de apă — actuale și de perspectivă — prevăzîndu-se măsuri ferme, aș spune drastice, pentru împiedicarea poluării apei, problemă pe care o consider de interes național.

Caracteristica principală a programului pe care îl dezbatem este că el ne dă o imagine grăitoare asupra interdependenței dintre diversele modalități de folosire a apei, dintre diferitele domenii interesate în buna ei gospodărire, dintre măsurile ce trebuie luate pe diferite linii. Este pentru prima dată cînd avem, chiar numai schițat, un asemenea program complex de folosire a apelor; consider de aceea necesar să subliniez că tovarășii care au lucrat la întoc-

(Continuare în pag. a II-a)

ÎN CUPRINSUL ZIARULUI

LUCRĂRILE PLENAREI COMITETULUI CENTRAL AL PARTIDULUI COMUNIST ROMÂN

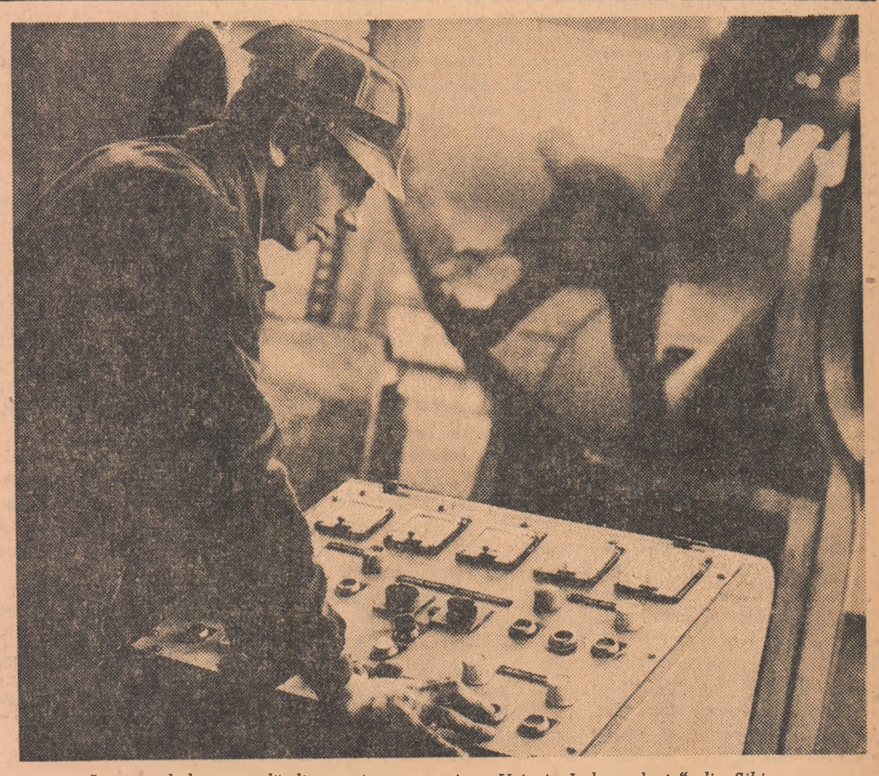

La panoul de comandă din secția cazangerie a Uzinei „Independența" din Sibiu

Foto: C. CIOBOATĂ

Cuvîntarea tovarășului NICOLAE CEAUȘESCU

(Urmare din pag. I)

mirea studiului au făcut o treabă utilă, prețioasă.

Desigur, acest studiu nu dă, și nici nu și-a propus să dea răspuns la multiplele probleme concrete ce se ridică în legătură cu buna gospodărire a apelor din România. De aceea este necesar ca, pe baza acestei schițe, a observațiilor și propunerilor făcute de tovarășii care au luat cuvîntul, să se treacă la elaborarea amănunțită a programului național de gospodărire a apelor. Acest program trebuie să aibă în vedere asigurarea acumulărilor de apă, folosirea resurselor de apă subterane, precum și un ansamblu concret de măsuri precise și ferme pentru evitarea poluării apelor naționale. Pe baza acestui program general se va putea elabora mai ușor și programul de irigații, precum și măsurile pentru asigurarea navigației pe canalele și rîurile interioare. În legătură cu aceasta, apreciez ca justă orientarea din studiu potrivit căreia lucrările de irigații, canalele magistrale și cursurile rîurilor mari interioare să fie amenajate și pentru navigație.

Ați putut constata, din studierea programului de gospodărire a apelor și de amenajare a noi căi de navigație, ce perspective mari avem în această privință: se vor realiza astfel visurile multor înaintași de a face din București port la Dunăre.

Realizarea întregului sistem de amenajare a rîurilor, a canalelor magistrale și a lacurilor de acumulare, cu un volum de miliarde de metri cubi de apă, va exercita, fără îndoială, o puternică influență asupra vieții economice, precum și asupra climatului patriei noastre.

În ce privește planul de irigații propriu-zis, se prevede ca în următorii 15—20 de ani să fie irigată o suprafață de 5—5,5 milioane hectare — practic întreaga suprafață apreciată ca posibil de irigat la nivelul cunoștințelor de astăzi. În anii 1971—1975 urmează să se amenajeze pentru irigații o suprafață de 1 200 000 — 1 500 000 hectare; în 1975 România va dispune astfel de circa 2,4 milioane hectare irigate. Pentru a înțelege mai bine vastitatea proporțiilor acestor lucrări trebuie să avem în vedere că în 1965 dispuneam de numai 265 000 hectare irigate. În cincinalul prezent realizăm circa 700 mii hectare, astfel că la sfîrșitul anului 1970 vom avea aproximativ 900 mii hectare irigate. Evident, în acest cincinal s-a cîștigat o bogată experiență în organizarea și desfășurarea lucrărilor de irigații; întreprinderile au fost dotate cu utilaje moderne, s-au format mii de cadre de muncitori, tehnicieni și ingineri. Există deci acum o bază bună de plecare.

Îndeplinirea integrală a planului de irigații cere luarea neîntîrziată a tuturor măsurilor pentru buna pregătire a lucrărilor. Este necesar să se întocmească din timp proiectele de execuție, adoptîndu-se cele mai corespunzătoare soluții, atît din punct de vedere tehnic, cît și economic.

O măsură importantă de care depinde operativitatea și eficiența activității de proiectare în acest domeniu este repartizarea grupelor de proiectanți direct pe marile șantiere de irigații, unde să-și desfășoare întreaga activitate, în strînsă colaborare cu beneficiarii sub conducerea nemijlocită a comitetelor județene de partid. Numai astfel se va putea asigura ca proiectele și realizarea irigațiilor să se facă în bune condiții, evitîndu-se lipsurile și greșelile săvîrșite în trecut. Cu toții cred că înțelegem, și sper că vor înțelege și proiectanții de la Ministerul Agriculturii și Silviculturii — că nu se pot realiza proiectele de irigații din București. Oricît de bine ar cunoaște cineva planurile directoare, hărțile, numai pe baza lor nu se pot realiza proiecte bune de irigații. Din păcate, în prezent aproape totalitatea proiectanților în domeniul lucrărilor de irigații e concentrată în București. Este necesar să se pună de urgență capăt acestei stări de lucruri: numai astfel se va putea realiza, în condiții eficiente, marele program pe care îl punem în fața întregii țări. Avînd în vedere că circa 300 000 hectare urmează a fi realizate în sisteme mici de irigații, este necesar ca toate cooperativele agricole de producție și întreprinderile agricole de stat care nu se află în zonele irigațiilor mari, să identifice neîntîrziat toate posibilitățile de amenajare a terenurilor ce urmează a fi irigate în cincinalul următor. Ministerul Agriculturii și Silviculturii și direcțiile agricole județene au datoria să asigure neîntîrziat specialiștii necesari pentru îndrumarea lucrărilor de irigații locale.

În cincinalul următor se vor realiza lucrări de îndiguiri și desecări pe o suprafață de circa 500 000 hectare; în multe județe, așa cum s-a subliniat și în discuțiile din plenară, aceste lucrări au o importanță deosebită, avînd în vedere că, datorită inundațiilor sau excesului de apă, aproape în fiecare an se înregistrează mari pierderi de producție. Este necesar însă ca la realizarea acestor lucrări să se aibă în vedere și folosirea amenajărilor pentru irigații; nu trebuie să se mai repete greșelile făcute în trecut care ne determină să trecem astăzi la refacerea unor lucrări, la o serie de cheltuieli inutile.

În mod deosebit doresc să subliniez necesitatea realizării măsurilor pentru oprirea procesului de eroziune a solului, care an de an provoacă mari pagube agriculturii. După cum ați reținut din studiul prezentat, milioane de hectare sînt supuse unui proces nemilos de eroziune, de degradare. Această situație este rezultatul nepăsării manifestate vreme îndelungată de regimul burghezo-moșieresc, lipsei sale de interes față de fondul funciar al țării. Îmi amintesc cu cîtă pasiune vorbea, în anii 1948—1950, savantul Traian Săvulescu despre necesitatea unei adevărate acțiuni naționale pentru combaterea eroziunii solului. Din păcate, nu s-au luat măsuri la timp; au trecut mulți ani fără să se fi întreprins, în acest sens, acțiuni cu adevărat serioase, ceea ce a făcut ca situația moștenită să se înrăutățească. Este adevărat că în ultimii 20 de ani s-au făcut unele lucruri, dar, față de amploarea procesului de eroziune, ele pot fi considerate cu totul nesatisfăcătoare. Ținînd seama de gravitatea situației, este necesar să luăm măsuri foarte urgente și de mare amploare în acest domeniu. În plan sînt prevăzute lucrări pe o suprafață de 430 000 hectare, la care se adaugă regularizarea unor rîuri și alte acțiuni de combatere a eroziunii solului pe încă 200 000 hectare. Toate aceste prevederi trebuie considerate minimale. Organele agricole centrale și locale, consiliile populare au datoria să acționeze neîntîrziat pentru înfăptuirea acestor sarcini, prevăzînd totodată măsuri de extindere în viitor a acestor acțiuni.

În cadrul plenarei s-au făcut propuneri de a se extinde lucrările de îmbunătățiri funciare. Fără îndoială, va fi necesar să se țină seama de un șir de propuneri făcut aici, și în acest scop să se reexamineze programul prevăzut. Dar trebuie să avem în vedere, tovarăși, că sumele pe care le avem la dispoziție pentru aceste lucrări sînt limitate. De aceea, pentru a depăși prevederile din acest Program, trebuie să găsim și surse locale, să întreprindem acțiuni care nu necesită cheltuieli prea mari; și pe această cale trebuie să contribuim la îmbunătățirea situației din acest domeniu.

Înfăptuirea vastului program de irigații, desecări și combatere a eroziunii solului impune măsuri energice și o muncă perseverentă, sistematică din partea tuturor organelor agricole, a organelor și organizațiilor de partid, a întregii țărănimi. Este necesar să fie aduse și unele îmbunătățiri organizatorice care să asigure o mai bună delimitare a sarcinilor și răspunderilor. Situația de azi — cînd cei care execută lucrările le și exploatează — nu este corespunzătoare; trebuie să se treacă imediat la organizarea unui compartiment special pentru executarea lucrărilor de irigații, desecări și combatere a eroziunii solului și a unui alt compartiment răspunzător de întreținerea și exploatarea sistemelor de irigații.

În cadrul preocupărilor generale pentru buna gospodărire a apelor țării, pentru folosirea cît mai eficientă a acestora din punct de vedere economic, este necesar să se aibă în vedere cu toată seriozitatea problema amenajărilor piscicole, crearea condițiilor pentru sporirea producției de pește în țara noastră — unul din alimentele de bază ale populației.

Trebuie spus, tovarăși, că și în acest sector situația nu este satisfăcătoare. În cadrul plenarei, ministrul industriei alimentare a încercat să explice această situație dar, după părerea mea, nu a spus lucrurilor pe nume: și mai ales nu a prezentat măsurile care se preconizează în acest sector. Avem posibilitatea ca de pe cele cîteva sute de mii de hectare — luciu de apă, interioare, să obținem o producție de pește mult mai mare ca în prezent. Este inadmisibil că în multe zone producția de pește este inferioară celei realizate înainte de război. Aceasta nu se poate explica decît prin neglijență, prin lipsa de preocupare a organelor însărcinate să asigure dezvoltarea fondului piscicol. Avem într-adevăr și lacuri bune — cu o producție de 2 000 kg. de pește la hectar, dar, cum se știe, cu o floare nu se face primăvară. Cu cîteva bălți avînd o producție de 2 000 kg. la hectar nu asigurăm peștele necesar consumului întregii populații. Este necesar ca atît comitetele județene de partid, cît și consiliile populare să integreze în programul general pe care îl discutăm și amenajări piscicole; acestea trebuie să fie o parte integrantă a programului nostru de dezvoltare a agriculturii. Amenajările piscicole bine organizate și exploatate vor putea aduce un aport foarte prețios la satisfacerea cerințelor de trai ale poporului.

Avînd în vedere importanța programului la care m-am referit, volumul mare de muncă ce trebuie realizat, fondurile deosebite ce trebuie manipulate, este necesar să se creeze o comisie guvernamentală însărcinată cu avizarea și recepționarea lucrărilor. Sistemul actual, potrivit căruia cel care proiectează lucrările le și avizează și recepționează, este necorespunzător. De altfel, avînd implicații mult mai vaste decît irigarea propriu-zisă a culturilor, nici nu este just ca avizarea sistemelor de irigații și recepționarea lor să se facă numai de către organele Ministerului Agriculturii. Am în vedere nu crearea a încă unui aparat de stat, a unui organism birocratic, ci alcătuirea unei comisii interministeriale la care să participe reprezentanții tuturor ministerelor interesate; această comisie să avizeze și să recepționeze lucrările.

De asemenea, ținînd seama de complexitatea programului pe care-l dezbatem, consider că ar fi bine să se organizeze în cursul acestui an o sesiune științifică națională, cu participarea celor mai buni specialiști din toate sectoarele interesate — nu numai din agricultură, ci și biologi, geografi, energeticieni, geologi ș.a.m.d — care să dezbată pe larg, pe secțiuni, programul. Pe această bază să se definitiveze planul de lucrări, asigurînd ca el să țină seama de aspectele generale și de implicațiile complexe pe care le va avea asupra întregii economii, asupra dezvoltării generale a țării noastre

Stimați tovarăși,

În al doilea program pe care îl dezbate plenara sînt prevăzute măsuri cu privire la dezvoltarea zootehniei și creșterea producției animaliere — una din problemele de cea mai mare importanță pentru progresul agriculturii, pentru ridicarea nivelului de trai al populației. După cum se știe, existența unui puternic sector zootehnic reprezintă unul din indicatorii cei mai caracteristici ai unei agriculturi intensive, moderne.

În comparație cu dezvoltarea acestui sector, în țările cu agricultură avansată, nivelul zootehniei din țara noastră prezintă o serioasă rămînere în urmă, ceea ce afectează atît eficiența economică generală a agriculturii — deci și nivelul veniturilor țărănimii — cît și aprovizionarea populației cu produse animaliere.

Situația nesatisfăcătoare a zootehniei la noi își are originea, este adevărat, și în moștenirea lăsată de regimul burghezo-moșieresc, reflectată atît de efectivele de animale din 1938, cît și, mai cu seamă, în situația pe care am preluat-o după război. Ea își are însă originea și în lipsurile la care m-am referit și care s-au manifestat în ultimii 25 de ani. Din datele de mai jos se poate vedea cum a evoluat efectivul de animale din 1938 pînă în 1970.

EFECTIVELE DE ANIMALE

— mii capete la începutul anului —

	1938	1950	1960	1965	1970
— Bovine	3 653	4 309	4 450	4 756	5 034
din care: vaci și juninci	1 787	2 105	2 156	1 901	2 496
— Porcine	2 761	2 210	4 300	6 034	5 971
din care: scroafe	606	261	524	552	647
— Ovine	10 087	9 834	11 200	12 734	13 835
— Păsări	27 325	17 506	37 000	39 909	53 439

Aceste date ne arată că, după eliberarea țării, efectivele de animale au crescut continuu, fiind în prezent la unele specii, de două ori mai mari decît în 1938.

A crescut, de asemenea, producția de carne, lapte, ouă și lînă, atît în volum total, absolut, cît și pe cap de animal.

Desigur, dacă am privi numai din acest punct de vedere lucrurile, ne-am putea declara oarecum mulțumiți; dar dacă avem în vedere că la creșterea animalelor sîntem încă în urma multor țări, că cerințele de consum ale populației cresc continuu și nu pot fi satisfăcute mulțumitor de actuala producție a zootehniei, atunci se impune să afirmăm deschis că ritmul de creștere a efectivelor de animale este necorespunzător; este necesar să luăm măsurile cele mai serioase pentru dezvoltarea în ritmul cel mai rapid a zootehniei.

Studiul prezentat plenarei spre dezbatere cuprinde un program multilateral de creștere susținută a efectivelor de animale și a producției animaliere.

Dinamica efectivelor de animale și păsări va arăta astfel: de la 5 milioane bovine la începutul lui 1970 — efectivul va crește la 6,6 milioane în 1975 și la 7,2—7,5 milioane în 1980, din care vaci, de la 2 496 000 în 1970, la 3 350 000 în 1975 și 3 600 000 în 1980. La porci, de la circa 6 milioane în 1970 efectivul va crește la 9,5 milioane în 1975 și la 10,5—11 milioane în 1980. Față de Studiu, ținîndu-se seama de observațiile din plenară, se vor aduce unele îmbunătățiri, în sensul măririi prevederilor.

De asemenea, la scroafe se prevede să ajungem în 1975 la 960 000, în loc de aproximativ 800 000, cît se stabilise inițial, considerîndu-se nesatisfăcător acest număr; în 1980 se va ajunge la 1 000 000—1 100 000.

Ca urmare a măsurilor pe care le-am stabilit pentru dezvoltarea zootehniei, va trebui ca pînă în anul 1980 să ajungem la un efectiv de circa 50—55 bovine la suta de hectare teren agricol și la circa 30 de vaci pe aceeași suprafață.

Pe această bază, precum și prin ridicarea productivității în zootehnie, urmează să crească simțitor producția de carne, lapte și ouă, asigurîndu-se satisfacerea în mai mare măsură a cerințelor de consum ale populației.

Ca urmare a acestor măsuri, se prevede ca fondul de stat să crească în felul următor:

unități măsură	1969 realizări	1970 plan	prevederi 1975	prevederi 1980
Carne mii tone în viu	839	970	1 640	2 203
Lapte mii hl.	14 078	16 400	30 410	37 230
Ouă mil. buc.	856	1 088	2 050	2 525

Spre deosebire de prevederile planului cincinal, în studiul prezentat se propune ca sporirea efectivelor de animale — deci și a producției animaliere — să se realizeze la întreprinderile de stat și cooperativele agricole de producție în ferme mari. Această orientare are o mare importanță pentru dezvoltarea agriculturii noastre socialiste, pentru realizarea unei aprovizionări sigure a populației. Experiența de pînă acum a marilor ferme specializate din întreprinderile agricole de stat, cît și a fermelor specializate din unele cooperative agricole de producție demonstrează că aceasta este singura cale de progres rapid al zootehniei și de creștere a eficienței economice a acestei ramuri de prim ordin a producției agricole. Aici s-au dat multe exemple de rezultate bune și producții mari obținute de un șir de ferme, ceea ce demonstrează că avem posibilități, că avem experiență și că sarcinile pe care ni le punem sînt pe deplin realizabile.

După cum se știe, încă din anul 1969 s-a trecut la constituirea unor ferme intercooperatiste de creștere și îngrășare a animalelor. Ținînd seama de sarcinile mari ce revin cooperativelor în următorul cincinal, este necesar ca aceste unități să fie ajutate în mod deosebit de către organele agricole, trecîndu-se totodată la extinderea organizării lor.

Un rol însemnat în dezvoltarea fermelor moderne revine întreprinderilor agricole de stat care au acumulat, în decursul anilor, o bogată experiență în domeniul acesta.

Este cunoscut, de asemenea, faptul că rezultate deosebit de pozitive au obținut în domeniul creșterii animalelor și al producției animaliere o serie de cooperative agricole. Toate acestea impun ca, atît organele de partid, cît și organele agricole, mijloacele noastre de propagandă să acorde o mai mare și mai consecventă atenție generalizării experienței înaintate obținute de întreprinderile de stat și de cooperativele agricole de producție în creșterea animalelor, în sporirea producției de carne, lapte și ouă.

Este necesar să se treacă totodată la organizarea unor ferme mari de creștere a animalelor prin cooperare între întreprinderile agricole de stat și cooperativele agricole de producție. De altfel, cooperarea în producție între sectorul de stat și cel cooperatist din agricultură trebuie extinsă și în alte sectoare ale producției. Sectorul socialist de stat poate acorda un ajutor prețios, calificat, cooperativelor, exercitînd o puternică influență asupra dezvoltării întregii agriculturi. Unii tovarăși s-ar putea întreba dacă prin aceasta nu se alterează cumva caracterul „curat" socialist al sectorului de stat din agricultură. Răspunsul — cu care sînt convins că va fi de acord întregul nostru Comitet Central — nu poate fi decît că nu se poate gîndi în felul acesta, că, dimpotrivă, tovarăși, prin cooperarea între sectorul de stat și cel cooperatist se face un pas înainte spre apropierea celor două sectoare agricole socialiste, spre omogenizarea socialistă a satului. Această cooperare reprezintă o nouă formă de ajutor pe care clasa muncitoare, statul oamenilor muncii îl acordă țărănimii muncitoare pentru dezvoltarea sectorului cooperatist, pentru creșterea producției agricole și ridicarea nivelului de trai al cooperatorilor. Fără îndoială că această formă de cooperare în producție va cimenta și mai mult alianța dintre clasa muncitoare și țărănimea muncitoare, își va aduce contribuția la procesul de omogenizare a națiunii noastre socialiste.

Stimați tovarăși,

Concentrarea creșterii animalelor în mari ferme moderne, impune luarea unor măsuri de înaltă răspundere pentru organizarea științifică a muncii de îngrijire a animalelor. În primul rînd este necesar ca fermele să dispună de animale de rasă, urmărind realizarea unei selecții riguroase a raselor existente. În al doilea rînd, trebuie luate măsuri pentru asigurarea furajelor necesare întregului efectiv de animale. Trebuie să se stabilească în fiecare întreprindere și cooperativă suprafețele destinate producerii furajelor, asigurîndu-se structura cea mai corespunzătoare a culturilor.

Una din obligațiile de cea mai mare răspundere ale cooperativelor este aceea de a lua toate măsurile ce se impun pentru a-și asigura necesarul de furaje pentru hrana animalelor prin forțele lor proprii sau prin dezvoltarea largă în acest domeniu a cooperării intercooperatiste.

În același timp, trebuie să se asigure realizarea la timp a întreprinderilor producătoare de furaje complexe. Consider că este foarte bine că aceste întreprinderi sînt organizate de stat; astfel se asigură buna lor funcționare și, totodată, aprovizionarea cu furaje atît a întreprinderilor agricole de stat, cît și a cooperativelor, iar în viitor va trebui să avem în vedere posibilitatea de a livra asemenea furaje și producătorilor individuali.

După cum reiese din studiul prezentat, realizarea programului de creștere a animalelor și a producției animaliere pînă în 1975—1980 reclamă investiții foarte mari. Vom acorda, fără îndoială, toate mijloacele necesare pentru îndeplinirea în întregime a planului. Dar trebuie să spun că au deplină dreptate tovarășii care au criticat cheltuielile exagerate din acest sector, realizarea unor construcții agricole la costuri nejustificat de mari. Punînd la dispoziție mijloacele materiale pentru realizarea programului de creștere a animalelor, trebuie să atragem în modul cel mai serios atenția tovarășilor care lucrează în agricultură asupra datoriei de a face totul pentru ieftinirea construcțiilor și realizarea lor la timp. Va fi necesar să analizăm și prețurile la unele materiale de construcții. Este necesar să se pună capăt cu toată fermitatea tendinței unor ministere și întreprinderi de a umfla prețurile pentru a acoperi neajunsurile proprii în gospodărirea mijloacelor și pentru a obține beneficii mai mari. Dacă vorbim de ieftinirea lucrărilor în construcții — și trebuie să îmbunătățim situația în acest domeniu — se impune ca și problema prețurilor materialelor de construcții să fie analizată în mod serios, luîndu-se măsuri pentru reducerea lor corespunzătoare.

Avînd în vedere problemele multiple pe care le ridică înfăptuirea programului de dezvoltare a zootehniei, cred că ar fi bine ca definitivarea lui să se facă pe baza unei discuții largi — în cadrul unei consfătuiri la care să participe cei mai buni specialiști din zootehnie și din alte sectoare — ținîndu-se seama de părerile și propunerile oamenilor cu experiență în acest domeniu.

Punînd accentul principal pe creșterea animalelor în ferme mari, moderne, trebuie, totodată, să acordăm sprijin tuturor cooperativelor agricole de producție pentru dezvoltarea sectorului zootehnic. În acest sens, toate cooperativele trebuie ajutate cu animale de rasă și credite în vederea creșterii animalelor.

Este necesar, de asemenea, să fie sprijinită creșterea animalelor aflate în proprietatea personală a membrilor cooperatori și, în zonele de munte, creșterea animalelor de către țăranii particulari. De aceea, baza furajeră trebuie dezvoltată corespunzător sporirii șeptelului în toate sectoarele.

O atenție deosebită trebuie acordată pășunilor și fînețelor a căror suprafață se ridică la peste 4 milioane hectare. Acestea reprezintă o sursă deosebit de importantă, din păcate încă slab folosită, pentru asigurarea bazei furajere.

Desigur, trebuie analizat cui să aparțină aceste suprafețe de pășuni și fînețe, dar oricui vor aparține — cooperativelor sau consiliilor comunale — dacă nu vom efectua lucrările necesare de întreținere, nu vom asigura reînsămînțarea lor și îngrășămintele necesare, atunci nu vom obține producția dorită. De altfel, cu 8 sau 10 ani în urmă ele au aparținut consiliilor populare și au fost trecute la cooperative tocmai pentru că erau prost întreținute și nu asigurau baza furajeră necesară. Esențialul nu este cui aparțin, ci cum se realizează lucrările necesare pentru sporirea producției. Organele agricole, Ministerul Agriculturii trebuie să ia toate măsurile pentru a obține recolte bune pe aceste suprafețe.

Tovarăși,

Realizarea acestor programe fundamentale pentru modernizarea agriculturii noastre necesită numai în cincinalul 1971—1975 investiții de peste 50 miliarde lei; pentru lucrările de irigații, îndiguiri și desecări, pentru combaterea eroziunii solului și gospodărirea apelor se vor aloca în următorul cincinal circa 35 miliarde lei — consider că această sumă este mare și va trebui să acționăm pentru a realiza volumul de lucrări prevăzut cu cheltuieli mai mici — iar pentru creșterea animalelor aproape 20 miliarde lei. Înfăptuirea acestui volum de investiții cere o muncă bine organizată; utilizarea cu cea mai mare răspundere a fondurilor alocate, luarea din timp a măsurilor pentru realizarea lucrărilor la termenul stabilit și de cea mai bună calitate. Este necesar să se treacă de îndată la întocmirea proiectelor pentru lucrările de irigații, îndiguiri, desecări și de combatere a eroziunii solului, alegîndu-se soluțiile optime atît din punct de vedere tehnic cît și economic. Este necesar să se tragă toate concluziile din neajunsurile manifestate în trecut.

Cîțiva tovarăși au spus în plenară că ar dori ca realizarea irigațiilor sau a unor acțiuni de desecări să se facă pe alte suprafețe decît cele prevăzute în studiu. Eu consider că Ministerul Agriculturii, organele agricole trebuie să analizeze situația în strînsă colaborare cu comitetele județene, să se deplaseze pe teren, în județe și, împreună cu acestea, să stabilească suprafețele pe care trebuie executate aceste lucrări. Beneficiarul este comitetul județean de partid și consiliul popular județean; deci cu aceste organe trebuie să se stabilească unde trebuie făcute aceste lucrări, bineînțeles ținînd seama și de prevederile generale, de condițiile tehnice și economice de care dispunem; am impresia că și tovarășii primi-secretari ai comitetelor județene au avut în vedere aceste condiții atunci cînd au făcut propunerile respective.

Se știe că s-au săvîrșit greșeli care au dus la scumpirea costurilor, la întîrzierea dării în producție, la exploatarea neraională a unor sisteme de irigații. S-au făcut, de asemenea, greșeli la unele lucrări de îndiguire și desecare, la unele amenajări pentru combaterea eroziunii solului. Atrag atenția asupra acestor lipsuri spre a se lua toate măsurile de înlăturare a lor în viitor.

Sarcini deosebite revin în această direcție organelor de proiectare, trusturilor și întreprinderilor care execută lucrările. Trebuie eliminate cu toată hotărîrea greșelile de proiectare și execuție, nemaiadmițîndu-se nici un fel de construcții supradimensionate.

Ținînd seama de prețul ridicat al lucrărilor, este necesar să se acționeze cu toată fermitatea pentru reducerea prețului de cost la toate lucrările. În sectorul creșterii animalelor trebuie să se treacă de îndată la întocmirea de proiecte tip și organizarea producției de prefabricate pentru toate lucrările zootehnice.

Și în acest sector s-au făcut greșeli mari de proiectare și execuție, s-a acceptat supradimensionarea lucrărilor și amplasarea lor neraională. Sînt, după părerea mea, posibilități de reducere a costului construcțiilor zootehnice cu cel puțin 15—20 la sută.

Una din problemele de însemnătate esențială pentru înfăptuirea în cele mai bune condiții a acestor programe de dezvoltare a bazei tehnico-materiale a agriculturii, pentru sporirea rolului acestei ramuri în economia națională, o constituie problema ponderii cheltuielilor materiale în producția globală agricolă. Iată cîteva cifre comparative care demonstrează că în ultima vreme a existat o tendință destul de accentuată de creștere a cheltuielilor materiale în valoarea producției globale agricole — creștere care nu are nici un fel de justificare obiectivă:

În 1965 ponderea cheltuielilor materiale în valoarea producției globale agricole era de 40 la sută; în 1970 a ajuns la 42,4 la sută, iar în 1975 se propune 44,5 la sută. Situația la I.A.S. este și mai nesatisfăcătoare din acest punct de vedere. Încercarea de a justifica aceasta prin procesul de dotare și dezvoltare a bazei materiale a agriculturii o consider neîntemeiată; trebuie să realizăm în așa fel lucrările de investiții și dotare a agriculturii, încît să obținem o creștere continuă a producției agricole și o scădere a ponderii cheltuielilor materiale. Aceasta este de altfel o tendință mondială.

Hotărîtor în îndeplinirea programului de dezvoltare a agriculturii este ca eforturile materiale pe care le face partidul și statul, investițiile prevăzute să determine un raport rațional și eficient între cheltuielile materiale și creșterea producției agricole, asigurîndu-se sporirea randamentului fiecărui leu investit. Reducerea cheltuielilor materiale și creșterea producției agricole globale, ridicarea venitului național obținut în agricultură reprezintă una din problemele fundamentale ale programului pe care îl adoptă plenara noastră. În legătură cu aceasta trebuie să relevăm faptul că în Studiul dezbătut în plenara noastră, deși eforturile financiare pe care urmează să le facă statul nostru pentru dezvoltarea bazei tehnico-materiale a agriculturii sînt deosebit de mari, producțiile agricole preconizate a se realiza nu sînt în concordanță cu aceste eforturi. Se poate spune că ceea ce se prevede să obținem în urma investițiilor pe care le vom face nu este pe deplin mulțumitor, și în acest domeniu programul va trebui să fie îmbunătățit. De altfel, această observație a fost făcută și în Comitetul Executiv, dar, în materialele prezentate de tovarășii de la agricultură nu s-a ținut seama în măsură corespunzătoare de aceste observații. Este necesar să se aibe în vedere de aceasta la definitivarea studiului. Trebuie spus că nici în concluziile comisiilor prezentate în plenară problema eficienței investițiilor, și în general a eficienței activității economice a agriculturii, nu a ocupat locul cuvenit. Necesitatea punerii ascuțite a acestei probleme în preocupările noastre pentru crearea unei agriculturi intensive, de înaltă productivitate, derivă din faptul că într-o serie de întreprinderi agricole de stat și cooperative de producție, inclusiv în cadrul unor organe agricole și cooperatiste de conducere, se manifestă și în prezent o atitudine de ignorare a eficienței economice.

O îndatorire de cea mai mare importanță a tuturor celor care lucrează în sistemul agriculturii noastre socialiste, precum și a altor organe economice și financiare este aceea de a asigura folosirea cît mai rațională a fondurilor destinate agriculturii. Este necesar să se evite tendința de a dispersa fără discernămînt fondurile pe tot teritoriul țării, urmărindu-se cu toată atenția concentrarea acestora în primul rînd acolo unde pot da maximum de rezultate în producție, în creșterea eficienței economice într-un timp cît mai scurt.

În legătură cu aceasta aș ruga pe tovarășii din județele unde sînt prevăzute mai puține investiții și care și-au exprimat aici dorința de a obține mai mult în această privință să înțeleagă că volumul total al investițiilor pe care le-am prevăzut în program reprezintă maximum a ceea ce putem acorda. Desigur, va mai trebui văzut — ținînd seama de criteriul la care m-am referit — cum pot fi soluționate unele probleme ridicate aici. Dar trebuie să înțelegem că nu vom putea, nici în cincinalul următor și nici chiar în următorii zece ani, să rezolvăm toate problemele legate de irigații, de îndiguiri, desecări și de combaterea eroziunii solului; rezolvarea tuturor acestor probleme necesită o perioadă mai lungă. De aceea trebuie să îndreptăm mijloacele în primul rînd în acele județe și la acele lucrări care dau eficiența economică cea mai mare în momentul de față. Aceasta ne va crea noi mijloace materiale și condiții ca în anii viitori să rezolvăm și în alte județe mai bine atît îmbunătățirile funciare cît și problemele privind creșterea animalelor. Ministerul Agricul-

(Continuare în pag. a III-a)

Cuvîntarea tovarășului NICOLAE CEAUȘESCU

(Urmare din pag. a II-a)

turii și Silviculturii, Uniunea Națională a Cooperativelor Agricole de Producție, toate organele economice trebuie să ia măsuri energice pentru ca o dată cu investirea fondurilor prevăzute pentru realizarea acestui vast program, să obținem creșterea sistematică a producției, îmbunătățirea tuturor indicatorilor economici din agricultură, scăderea considerabilă a cheltuielilor materiale în raport cu volumul global al producției agricole realizate. Aceasta este o problemă de însemnătate capitală pentru creșterea contribuției pe care acest sector o aduce la satisfacerea cerințelor generale ale economiei, pentru îmbunătățirea nivelului de trai al țărănimii și ridicarea standardului de viață al întregului nostru popor. Trebuie să cerem cu toată tăria Ministerului Agriculturii și Silviculturii, Uniunii Naționale a Cooperativelor Agricole, tuturor organelor agricole să introducă în întreaga lor activitate un spirit mai operativ, mai dinamic, mai eficient. În același sens consider că trebuie să-și îmbunătățească munca și Comitetul de Stat pentru Economia și Administrația Locală, în activitatea căruia persistă încă serioase practici și tendințe birocratice. Mă refer la acest Comitet pentru că lucrînd cu consiliile populare județene, el are un rol important în realizarea sarcinilor în agricultură.

În altă ordine de idei, doresc să atrag în modul cel mai serios atenția asupra faptului că, atît la lucrările de irigații cît și la construcțiile zootehnice, s-au scos din circuitul producției mari suprafețe de pămînt. Trebuie să se pună capăt cu desăvîrșire acestei practici; atît executarea irigațiilor cît și amplasarea construcțiile zootehnice trebuie astfel concepute, încît să se realizeze cu minim de suprafețe scoase din producție.

Realizarea la timp și în bune condiții a programelor pe care le discutăm va avea fără îndoială o puternică influență asupra întregii agriculturi. Pe suprafețele irigate se vor obține sporuri de producție de 50 pînă la 100 la sută față de cele neirigate. De asemenea, pe cea mai mare parte a terenurilor irigate se vor putea obține anual cîte două recolte. După unele calcule estimative valoarea totală a sporului de producție realizată pe terenurile irigate va fi în anul 1975 de circa 6 miliarde lei; la aceasta se mai adaugă sporul de producție obținut prin îndiguiri și desecări și prin combaterea eroziunii solului care se va ridica și el la peste 1 miliard lei. În ce privește zootehnia, valoarea producției animaliere din sectorul socialist va crește de la 11 miliarde în 1969 la peste 25 miliarde în 1975. Reiese deci, tovarăși, că din punct de vedere economic eforturile sînt pe deplin justificate. Este necesar însă ca să facem totul pentru realizarea lor la timp și în condiții bune.

O dată adoptate aceste programe, este necesar să luăm toate măsurile pentru realizarea lor în practică. Ministerului Agriculturii și Silviculturii, organelor agricole le revine sarcina de a asigura organizarea și îndrumarea permanentă a întregii activități de transpunere în viață a acestor sarcini. Aceasta impune lichidarea hotărîtă a lipsurilor ce s-au manifestat în munca acestor organe, creșterea răspunderii lor și întărirea disciplinei în muncă. În realizarea acestui mare program național sarcini de mare răspundere revin, desigur, oamenilor muncii — cooperatorilor, inginerilor și tehnicienilor. De asemenea este necesar ca Uniunea Națională și uniunile județene ale cooperativelor agricole de producție să considere realizarea în sectorul cooperatist a acestor măsuri drept o sarcină primordială.

Măsurile luate în decembrie 1969 pentru îmbunătățirea muncii acestor organe și a activității în cooperative au creat premise pentru desfășurarea în mai bune condiții a muncii lor. Avem convingerea că atît organele agricole de stat cît și cele cooperatiste vor lucra mai eficient decît în trecut, neprecupețind nici un efort pentru a asigura înfăptuirea integrală și hotărîtă de cea mai mare însemnătate pentru soarta agriculturii noastre, adoptate de Comitetul Central.

Considerăm, totodată, necesar să atragem atenția Ministerului Industriei Construcțiilor de Mașini, Ministerului Industriei Materialelor de Construcții și Ministerului Industriei Chimice asupra sarcinilor mari ce le revin în asigurarea utilajelor și mașinilor agricole, materialelor de construcții și produselor chimice necesare agriculturii. Așa cum pe bună dreptate s-a subliniat în cursul discuțiilor din plenară, industria noastră trebuie să depună eforturi mai intense pentru a asigura agriculturii întreaga gamă de mașini, instalații și utilaje de calitate superioară, necesare atît vastelor lucrări de irigații ce se desfășoară în țara noastră, cît și dezvoltării unei zootehnii mecanizate, de înaltă productivitate. Toate ministerele și organele centrale și locale, cărora le revin sarcini concrete în legătură cu îndeplinirea acestor două programe au datoria să ia neîntîrziat măsurile ce depind de ele pentru realizarea marilor acțiuni preconizate de partid în agricultură.

O problemă de importanță hotărîtoare pentru succesul acestor programe este asigurarea cadrelor necesare. În cel mai scurt timp, Ministerul Agriculturii și Silviculturii și Ministerul Învățămîntului vor trebui să elaboreze un plan special de pregătire atît a cadrelor de specialiști cu studii superioare și medii, cît și a muncitorilor calificați.

În acest sens este necesar să fie aduse îmbunătățiri și sistemului de învățămînt și programelor școlare. În problema pregătirii cadrelor pentru agricultură trebuie să plecăm de la combaterea mentalității greșite, din păcate încă larg răspîndită la noi, potrivit căreia ne considerăm vechi producători agricoli și ca atare nu mai avem ce învăța. Or, progresul agriculturii, cultura plantelor și creșterea animalelor cer cunoștințe noi, moderne, cîte o dată mai multe decît pentru unele ramuri industriale; este desigur, foarte important să știi să prelucrezi o bucată de lemn sau de metal, dar a lucra cu plantele și cu animalele, a modela viața însăși, a crea noi soiuri, noi rase de animale, a spori productivitatea lor — toate acestea cer cunoștințe profunde; trebuie să spunem că încă nu s-a înțeles cum se cuvine importanța acestei probleme. Țările care au realizat o agricultură avansată au înfăptuit și o transformare a omului din agricultură. Problema cunoștințelor în agricultură este o problemă esențială pentru progresul acestei ramuri economice. Indiferent de proprietate, pămîntul este un bun al națiunii și el trebuie lucrat corespunzător; toată lumea trebuie să se supună regulilor și normelor generale. Va trebui să luăm măsuri mult mai serioase atît în ce privește pregătirea celor care lucrează în agricultură, cît și în privința introducerii normelor moderne de lucrare a pămîntului, obligatorii pentru toată lumea.

Este necesar să se înțeleagă că fără cadre cu temeinice cunoștințe nu vom putea asigura ridicarea nivelului general al agriculturii, iar programele care ni le propunem și investițiile pe care le facem nu vor da rezultatele așteptate. Tocmai de aceea se impune trecerea de îndată la măsuri pentru ridicarea nivelului general de cunoștințe al tuturor oamenilor muncii care lucrează în agricultură.

Totodată, pentru realizarea unor lucrări mai complexe, de înaltă calificare în agricultură, pentru inițierea cadrelor noastre în probleme care țin de progresul neîntrerupt al științei agrozootehnice pe plan mondial, trebuie să avem în vedere și eventualitatea de a apela la ajutorul unor specialiști străini, cu o bogată experiență și o înaltă competență profesională. În aceeași ordine de idei doresc să subliniez necesitatea de a studia cu mai multă atenție experiența țărilor cu o agricultură avansată, atît socialiste, cît și capitaliste, aplicînd la condițiile noastre concrete cuceririle agrozootehnice înaintate din întreaga lume. De asemenea, trebuie să avem în vedere și necesitatea de a dezvolta mai mult cooperarea în domeniul agriculturii cu țările care au o bogată experiență în acest domeniu și care dispun de potențialul necesar pentru o cooperare avantajoasă.

În realizarea acestor două programe și, în general, în efortul pentru dezvoltarea agriculturii noastre socialiste, sarcini de mare importanță revin cercetării științifice. Trebuie să spunem, tovarăși, că deși avem unele rezultate bune în cercetarea agricolă, mai ales în domeniul cerealier, nu putem fi nici pe departe mulțumiți cu ce am realizat pînă acum. În știința agricolă lucrează peste 1 500 de cercetători; dispunem de un număr mare de institute și stațiuni experimentale; de curînd am creat și Academia de Științe Agricole. Apreciem că dispunem de forțe capabile să obțină rezultate bune în cercetarea agricolă. Pentru aceasta este necesar să se renunțe la vechea mentalitate de a face cercetare de dragul cercetării, precum și la concepția, exprimată chiar și aici, că pot exista cercetători care în întreaga lor viață nu creează nimic. Asemenea oameni desigur există, și desigur nu numai în agricultură, ci în toate domeniile de activitate; dar societatea omenească n-a progresat cu ajutorul celor care n-au realizat nimic în viață, ci prin acei care în decursul existenței lor au adus contribuții mari la dezvoltarea științei, a producției de valori materiale și spirituale. Se știe că în științele naturii, în ultimii 10—15 ani, au fost făcute descoperiri senzaționale, că progresul considerabil realizat inclusiv în agricultura unui șir de țări s-a obținut pe baza cuceririlor științifice din biologice și genetică.

De ce mă refer la aceasta, tovarăși? Pentru că trebuie să înțelegem că și în știința agricolă — ca în orice domeniu de activitate — este necesar să pornim de la o concepție nouă. În știință trebuie să lucreze oameni cu imaginație, cu îndrăzneală. Desigur, nu tot ceea ce-și propun cercetătorii duc la capăt, dar dacă se vor apuca serios de treabă, fără îndoială, cercetătorii din agricultură vor obține succese remarcabile. Rezultatele pe care le avem în cîteva domenii sînt grăitoare. M-am referit ieri la succesele obținute de cercetătorii sovietici în domeniul ameliorării seminței de grîu. Soiul pe care noi l-am preluat în 1962 este, să spun așa, cu trei generații în urmă. Creatorul a mai realizat de atunci două sau chiar trei soiuri superioare și aceasta în decurs de 8 sau 10 ani. Tovarășii care lucrează în domeniul științei agricole cunosc, de asemenea, că și în Statele Unite, Franța, Italia, Canada etc., s-au obținut în ultimul timp rezultate mari în perfecționarea soiurilor de grîu.

Este necesar ca cercetarea noastră agricolă să fie așezată pe o concepție nouă. Programul pe care ni-l propunem în agricultură, problemele legate de obținerea unor recolte mari de cereale, plante tehnice și legumicole, a unor producții sporite în zootehnie, problemele legate de ameliorarea și crearea de rase noi de animale cer o abordare nouă, îndrăzneală și — de ce să n-o spunem — cer și oameni noi. Știu că s-au făcut schimbări, că în cercetarea agricolă lucrează acum și mulți oameni tineri. Eu apreciez însă foarte mult și pe unii din cei vîrstnici, care lucrează în domeniul cercetărilor agricole; unii dintre aceștia sînt chiar mai îndrăzneți decît tinerii; cînd mă refer la oameni noi nu am în vedere numai vîrsta, ci concepția nouă, hotărîrea de a face totul pentru a obține o transformare radicală în știința noastră. Fără aceasta, nu vom putea obține rezultatele pe care le dorim, sau le vom obține apelînd la cercetarea din alte țări. De aceea, este necesar ca Academia de Științe Agricole să atace cu mai mult curaj problema creării unor soiuri productive și valoroase din punct de vedere nutritiv — la grîu, porumb, floarea-soarelui și alte plante — care să asigure producții maxime în condiții de irigare. În legumicultură este necesar ca în cel mai scurt timp să se asigure semințe superioare, astfel încît să lichidăm rămînerea în urmă din acest sector deosebit de important pentru aprovizionarea oamenilor muncii. Trebuie spus că și în zootehnie este necesar să fie unite forțele biologilor, geneticienilor, ale altor cercetători astfel ca — pe baza unui plan de cercetare de largă perspectivă — să se asigure îmbunătățirea raselor de animale, crearea de noi rase de mare productivitate. Aceasta constituie o problemă de importanță primordială pentru dezvoltarea zootehniei în țara noastră.

Probleme deosebite se ridică în domeniul combaterii bolilor la animale și plante — mai ales dacă ținem seama de marile concentrări de animale pe care le creăm, precum și de specializarea producției de cereale, plante tehnice, legume, viticultura și pomicultura în anumite unități și zone agricole. În acest domeniu avem, de asemenea, lipsuri serioase și pierderi mari datorită mortalității, precum și diferiților dăunători, care diminuează simțitor producția agricolă. De asemenea, cercetarea științifică trebuie să contribuie la elaborarea noilor tehnologii în condițiile terenurilor irigate. Iată numai cîteva din marile probleme ce se cer abordate cu tot mai multă îndrăzneală de oamenii noștri de știință. Este necesar ca, în cel mai scurt timp, Academia de Științe Agricole să întocmească un program multilateral care să fie dezbătut pe secții și în cadrul unei adunări generale speciale.

O importanță deosebită pentru rezolvarea multiplelor probleme ce stau în fața științei noastre agricole, pentru asigurarea unui progres accelerat agriculturii noastre socialiste are dezvoltarea largă a autonomiei și spiritului de inițiativă în stațiunile experimentale, în unitățile de cercetare locală, stimularea intensă a forței de creație, a inventivității și spiritului de răspundere a miilor de specialiști care lucrează pe ogoarele patriei noastre. Trebuie să înțelegem, tovarăși, că știința nu se face numai în București sau numai în institutele centrale; ea se poate — și trebuie făcută — de fiecare specialist agricol. Stațiunile experimentale au dat dovadă atît în trecut, cît și acum că pot obține rezultate foarte bune; zecile de mii de ingineri agronomi, zootehnicieni, medici veterinari, care lucrează în întreprinderi de stat sau în cooperative constituie o uriașă forță pentru rezolvarea problemelor de cercetare științifică, pentru progresul agriculturii țării noastre.

Sîntem convinși că oamenii de știință din agricultură vor răspunde cu tot elanul chemării partidului, că își vor îndeplini cu cinste marile sarcini ce le stau în față, că își vor aduce aportul lor prețios la realizarea programului de înflorire a agriculturii socialiste din patria noastră.

Conturînd amplele perspective ce se deschid în fața agriculturii noastre prin aplicarea celor două programe dezbătute în plenară, nu trebuie să scăpăm din vedere, tovarăși, sarcinile imediate care se pun în fața oamenilor muncii de la sate, de îndeplinirea cărora depinde asigurarea recoltei pe anul în curs. Consider, de aceea, necesar să atrag atenția cu toată seriozitatea asupra faptului că trebuie să luăm măsuri imediate pentru executarea la timp și în condiții bune a însămînțărilor, avînd în vedere că datorită condițiilor climaterice de pînă acum ne aflăm într-o oarecare întîrziere.

Este necesar, de asemenea, ca, paralel cu activitatea pentru pregătirea recoltei anului 1970, să înceapă din plin și pe toate liniile activitatea pregătitoare și chiar trecerea practică la realizarea sarcinilor prevăzute în cele două programe care au făcut obiectul analizei plenarei noastre. Putem spune, tovarăși, că de ceea ce vom face în acest an, atît în ce privește programul de irigații și de gospodărire a apelor, cît și în zootehnie, depinde realizarea cincinalului. De altfel, pentru programul din zootehnie multe investiții încep în acest an; realizarea lor la timp va asigura îndeplinirea în bune condiții a sarcinilor discutate aici.

Stimați tovarăși,

Doresc să subliniez sarcinile importante ce revin consiliilor populare județene care răspund de planificarea și conducerea agriculturii locale. Trebuie să spunem că nu toate consiliile județene se preocupă în mod corespunzător de problemele agricole. Avînd în vedere neajunsurile care se mai manifestă în conducerea agriculturii de către consiliile populare județene se impune să menționăm cu toată claritea că de realizarea sarcinilor de plan în agricultură răspund direct consiliile populare; ele au obligația de a asigura executarea la timp și în bune condiții a tuturor lucrărilor agricole. Efectuarea acestor lucrări la timp și la calitatea necesară nu poate fi lăsată la bunul plac al fiecăruia; ea constituie o obligație pentru toate întreprinderile agricole de stat, pentru toate cooperativele, pentru toți lucrătorii agricoli, cooperatori și țărani particulari. În acest spirit trebuie să acționeze consiliile populare. De asemenea, consiliile populare trebuie să aplice cu strictețe legea apărării fondului funciar, neadmițînd sub nici un pretext diminuarea suprafeței arabile a țării.

Considerăm că lărgirea drepturilor și atribuțiilor consiliilor populare corespunde noii etape de dezvoltare a socialismului în patria noastră; aceasta constituie o condiție pentru înfăptuirea cu succes a sarcinilor trasate de Congresul al X-lea al partidului. Experiența ne arată că măsurile adoptate în ultimii ani — reorganizarea administrativ-teritorială, îmbunătățirea organizării activității locale, apropierea organelor centrale de unitățile administrative și economice de bază — asigură conducerea mai bună a întregii activități sociale de pe cuprinsul patriei.

După cum se știe, conducerea partidului și statului a luat măsuri pentru perfecționarea planificării în agricultură, măsuri ale căror efecte se vor manifesta încă din toamna acestui an. Corespunzător acestor hotărîri, planificarea producției agricole va avea în vedere numai asigurarea fondului central de cereale și produse alimentare, urmînd ca restul suprafețelor să fie planificate de fiecare unitate în parte, corespunzător necesităților proprii și, interesului acestora de a spori eficiența economică. De asemenea, se știe că încă din acest an, cea mai mare parte a aprovizionării cu produse agro-alimentare se face de către consiliile populare. Trebuie să atrag atenția că în domeniul aprovizionării sînt încă o serie de neajunsuri. Rog pe tovarășii prim-secretari să ia toate măsurile ca, o dată cu asigurarea fondului central de produse agro-alimentare, să se preocupe atent de rezolvarea în condiții corespunzătoare a problemelor bunei aprovizionări în județele lor.

În ce privește planificarea și lărgirea drepturilor consiliilor populare, apreciem că acesta este un pas bun înainte; pe baza experienței pe care o vom cîștiga, vom lărgi și mai mult aceste drepturi. Tovarășii de la județe trebuie să se preocupe mai mult de conducerea și îndrumarea activității în agricultură, de problemele aprovizionării populației.

De asemenea, sindicatelor le revin sarcini în realizarea prevederilor planului în întreprinderile agricole de stat și în întreprinderile pentru mecanizarea agriculturii. Este necesar ca atît Consiliul Central al Uniunii Generale a Sindicatelor, cît și Uniunea Sindicatelor Agricole să acorde mai multă atenție problemelor legate de creșterea producției și productivității muncii din acest sector, întăririi disciplinei și ordinii din partea tuturor oamenilor muncii.

Doresc să mă refer, de asemenea, la sarcinile tineretului, ale Uniunii Tineretului Comunist, în realizarea marilor programe de dezvoltare a agriculturii adoptate de plenara noastră. Atît în executarea construcțiilor zootehnice, cît și la lucrările de irigații, U.T.C. trebuie să mobilizeze masele largi ale tineretului chemate să participe activ pe toate șantierele patriei. Ar fi foarte bine dacă U.T.C. ar organiza unele șantiere naționale ale tineretului, îndeosebi la lucrările de irigații, îndiguiri și desecări. Sîntem convinși că U.T.C., tineretul patriei noastre vor răspunde cu elan chemării partidului, făcîndu-și simțită tot mai intens prezența pe marile șantiere ce transformă înfățișarea țării, continuînd glorioasele tradiții de muncă patriotică făurite de tineretul revoluționar din România în perioada reconstrucției țării și edificării socialismului.

Sîntem, de asemenea, convinși că militarii forțelor noastre armate, o dată cu ridicarea nivelului lor de pregătire de luptă, vor lucra, ca și pînă acum, pe marile șantiere de irigații, contribuind astfel la înflorirea patriei noastre socialiste.

Doresc să subliniez în mod special rolul important pe care îl au femeile în dezvoltarea agriculturii socialiste. Este cunoscut, tovarăși, că cea mai mare parte a forței de muncă în cooperative este asigurată de femei.

Cred că sînt în asentimentul tuturor membrilor Comitetului Central, felicitînd femeile cooperatiste, toate femeile care lucrează în agricultură, și mulțumindu-le pentru munca minunată pe care o depun. Avem deplina convingere că și în viitor femeile din satele noastre vor fi prezente în toate sectoarele producției agricole, vor contribui cu elanul și priceperea lor la înflorirea satelor, a agriculturii socialiste din România.

Pentru ca de roadele acestor importante planuri consacrate înfloririi agriculturii, sporirii producției vegetale și animale să poată beneficia din plin oamenii muncii, întregul nostru popor, este necesar ca și industria bunurilor de larg consum — în special industria alimentară — să ia toate măsurile pentru perfecționarea activității sale de producție. În prelucrarea produselor animaliere trebuie să se țină cont, de asemenea, de marile progrese obținute pe plan mondial, asigurîndu-se diversificarea continuă a sortimentelor, ridicarea sistematică a calității tuturor produselor, valorificarea superioară, la un nivel cît mai înalt, a materiilor prime agricole. În felul acesta succesele obținute în agricultură, și în special în zootehnie, vor putea contribui nemijlocit la satisfacerea tot mai largă a cerințelor celor ce muncesc, la ridicarea gradului de bunăstare și civilizație al națiunii noastre socialiste.

În cadrul plenarei, noi nu ne-am propus să dezbatem problemele industriei alimentare. În legătură cu această ramură se pregătește un program special de măsuri care va face, cred, obiect de dezbatere atunci cînd vom avea în față noul plan cincinal. Doresc însă să arăt că trebuie să acordăm o atenție foarte mare calității produselor. Atrag atenția comitetelor județene de partid că populația ridică probleme legate de calitatea unor produse. Întreprinderile care realizează aceste produse sînt pe teritoriul județelor: trebuie impus imediat un control strict în această privință. Dacă problema calității produselor industriale, pe care o dezbatem în plenară, este importantă, cu atît mai mare este importanța ei cînd este vorba de produsele alimentare. Trebuie să se ia măsuri energice, să se acționeze în concordanță cu legile statului care sancționează cu severitate pe cei care se fac vinovați de neglijarea calității produselor; să se ia imediat măsuri spre a se pune ordine în ce privește calitatea produselor sectorului industrici alimentare. Trebuie spus că Ministerul Industriei Alimentare, tovarășii care se ocupă de sectorul acesta nu acționează cum trebuie pentru a pune capăt neajunsurilor. Este necesar, de asemenea, să se acorde mai multă atenție muncii consiliilor de administrație din întreprinderile agricole de stat și consiliilor cooperativelor, dezbaterii cu masele largi de oameni ai muncii, cu cooperatorii a tuturor problemelor care privesc dezvoltarea producției agricole.

Înfăptuirea marilor sarcini pe care ni le propunem în legătură cu dezvoltarea agriculturii cere unirea eforturilor tuturor oamenilor muncii, ale întregului nostru popor. Fiecare cetățean al patriei va trebui, într-un fel sau altul, să-și aducă contribuția la îndeplinirea acestor importante sarcini de care depinde progresul agriculturii noastre socialiste, ridicarea nivelului de trai al întregului popor, propășirea României socialiste.

Stimați tovarăși,

Acest program de dezvoltare a sectoarelor de bază ale agriculturii, pe care îl discutăm în plenară, deschide mari perspective poporului nostru. Totodată, realizarea acestor sarcini va exercita o puternică influență asupra evoluției vieții economico-sociale generale din satul nostru. Trebuie să înțelegem, tovarăși, că rezolvarea tuturor problemelor pe care le ridică acest măreț program nu poate fi asigurată decît cu concursul și prin activitatea tuturor oamenilor muncii. Antrenarea maselor largi la elaborarea și înfăptuirea acestui program constituie, de altfel, și o cerință esențială a democrației noastre socialiste, care impune ca poporul, oamenii muncii să participe nemijlocit la conducerea întregii societăți.

Modernizarea agriculturii va duce la ridicarea nivelului de civilizație a satelor, va grăbi procesul de dispariție treptată a deosebirilor dintre sat și oraș. Pe această bază se vor cimenta și mai mult colaborarea și alianța dintre clasa muncitoare și țărănime — temelia de neclintit a orînduirii noastre socialiste. Vom parcurge astfel încă o etapă importantă în drumul spre comunism!

Toate sarcinile ce stau în fața noastră în legătură cu dezvoltarea agriculturii pot fi realizate cu succes numai în măsura în care organele și organizațiile de partid vor ști să unească eforturile oamenilor muncii, să stimuleze entuziasmul și energia lor creatoare. Iată de ce este necesar să ridicăm la un nivel și mai înalt conducerea de către partid a întregii activități din agricultură. În acest sens, comitetele județene de partid sînt chemate să acorde toată atenția muncii consiliilor populare și organelor locale agricole, asigurînd organizarea cît mai eficientă a activității acestor organe, precizarea răspunderilor lor, repartizarea judicioasă a forțelor, astfel încît să se poată realiza cuprinderea tuturor sectoarelor de activitate. Așa cum am mai spus și în alte împrejurări, conducerea de către partid nu trebuie să ducă la substituirea de către organele de partid a organelor de stat sau obștești, care au obligațiile lor precise în realizarea sarcinilor într-un sector sau altul.

Comitetele județene de partid au datoria să exercite un control permanent asupra muncii tuturor organelor de stat și obștești județene, să ceară comuniștilor care lucrează în aceste domenii să raporteze asupra felului cum își îndeplinesc sarcinile. Un comitet județean va fi apreciat după felul cum a știut să organizeze munca și să repartizeze just forțele de care dispune pentru a cuprinde toate laturile de activitate, pentru a duce la bun sfîrșit sarcinile încredințate de Comitetul Central.

O atenție deosebită va trebui acordată muncii comitetelor comunale, organizațiilor de partid din întreprinderile agricole de stat, din întreprinderile de mecanizare și din cooperativele agricole de producție. Acestea trebuie să pună în centrul activității lor mobilizarea activă a oamenilor muncii, a cooperatorilor în efortul pentru realizarea sarcinilor de producție.

Dispunem la sate de puternice organizații de partid care numără peste 875 000 de comuniști. Aceasta este o uriașă armată căreia, dacă îi adăugăm și organizațiile U.T.C., masele largi de tineri uteciști, cuprind peste un milion de oameni. Cu asemenea forțe putem fi siguri, tovarăși, că toate sarcinile pe care ni le propunem, oricît ar fi de mari, de complexe, de grele, vor fi realizate cu succes.

Tovarăși,

În încheiere, doresc să subliniez încă o dată importanța deosebit de mare pe care cele două studii-program ce le-am dezbătut în plenara noastră le are pentru mersul înainte al agriculturii socialiste, pentru progresul economiei noastre naționale. Prevederile acestor documente, care presupun un uriaș efort material și financiar din partea statului, oglindesc forța economiei noastre socialiste, resursele și potențialul de care dispune astăzi patria noastră. Prin implicațiile și consecințele deosebite pe care aceste măsuri le vor avea în viața economică a țării, prin perspectivele pe care le deschid propășirii materiale a societății noastre, bunăstării poporului, ele constituie parte integrantă a programului adoptat de Congresul al X-lea, de creare în România a societății socialiste multilateral dezvoltate.

Dispunem de tot ce este necesar pentru a asigura transpunerea în viață, cu succes, a acestor mărețe sarcini — și ne exprimăm convingerea că harnica noastră țărănime, toți oamenii muncii de la sate, miile și miile de specialiști și oameni de știință care lucrează în agricultură, întregul nostru popor nu vor precupeți nimic pentru a da viață acestui program, menit să ridice pe o treaptă superioară agricultura socialistă, să satisfacă tot mai din plin necesitățile de viață ale celor ce muncesc de la orașe și sate.

Realizarea acestor mari sarcini va constitui totodată o contribuție de seamă la înfăptuirea întregului program de dezvoltare a bazei tehnico-materiale a societății noastre, de perfecționare a relațiilor de producție, a întregii activități sociale. Prin aceasta vom contribui și mai mult la mersul României spre societatea către care poporul nostru se îndreaptă cu pași fermi — spre societatea comunistă. În același timp, preocupîndu-ne de dezvoltarea societății noastre socialiste, obținînd succese în toate domeniile de activitate, contribuim la creșterea forței și influenței sistemului mondial socialist, la victoria cauzei socialismului în întreaga lume.

Doresc să urez organelor și organizațiilor de partid, tuturor oamenilor muncii din agricultură, succese tot mai mari în activitatea lor, succes deplin în realizarea marilor sarcini ce ne stau în față

(Cuvîntarea tovarășului NICOLAE CEAUȘESCU a fost subliniată în repetate rînduri de participanții la Plenară cu puternice aplauze).

LUCRĂRILE PLENAREI C. C. AL P. C. R.

Cu privire la efectivul și compoziția partidului, selecționarea, pregătirea și promovarea cadrelor din nomenclatura organelor de partid

Examinînd informările Comitetului Executiv cu privire la efectivul și compoziția partidului, selecționarea, pregătirea și promovarea cadrelor din nomenclatura organelor de partid, plenara Comitetului Central a dat o apreciere pozitivă muncii politice și organizatorice desfășurată de organele și organizațiile de partid pentru traducerea în viață a hotărîrilor Congresului al X-lea al P.C.R. referitoare la întărirea continuă a rîndurilor partidului, îmbunătățirea muncii cu cadrele, creșterea rolului conducător al organizațiilor de partid în toate domeniile de activitate.

Organele și organizațiile de partid au îndrumat cu mai multă grijă munca de primire în partid, au acordat mai multă atenție calităților moral-politice și profesionale ale celor ce au solicitat primirea în rîndurile partidului, ceea ce a dus la creșterea efectivului partidului, la îmbunătățirea compoziției sale sociale, la o mai bună repartizare a comuniștilor în principalele sectoare de activitate.

La 1 martie a.c., partidul nostru număra 1 999 720 membri, cu 139 600 mai mulți decît la sfîrșitul anului 1968. Din rîndurile partidului fac parte cei mai înaintați muncitori, țărani și intelectuali, militanți activi pentru înfăptuirea politicii partidului de dezvoltare multilaterală a orînduirii noastre socialiste.

În prezent, peste 19 la sută din populația ocupată în sfera producției materiale și în activitatea social-culturală face parte din Partidul Comunist Român; în industrie, acest procent reprezintă 30 la sută față de 25,7 la sută în 1968. După ocupația actuală, 867 290 membri de partid sînt muncitori, reprezentînd 43,37 la sută din efectivul partidului, asigurîndu-se astfel preponderența elementului muncitoresc în partid. La sate își desfășoară activitatea 875 478 comuniști, din care 531 447 (26,58 la sută) din totalul membrilor de partid sînt țărani, constituind o puternică forță în aplicarea hotărîrilor partidului în agricultură, în dezvoltarea economică și edilitar-gospodărească a comunelor. Din rîndurile partidului fac parte un însemnat număr de ingineri, economiști, cadre didactice, oameni de știință, artă, cultură și alți intelectuali. În prezent, sînt membri ai partidului 25,2 la sută din totalul membrilor Academiei Republicii Socialiste România, al doctorilor docenți și al doctorilor în științe, 46,0 la sută din cel al inginerilor și peste 50 la sută din totalul cadrelor didactice.

Compoziția națională a partidului reflectă structura națională a populației din țara noastră: 88,81 la sută dintre membrii partidului sînt români, 8,41 la sută — maghiari, 1,25 la sută — germani, iar 1,53 la sută de alte naționalități.

A crescut numărul femeilor în partid, ajungînd la 455 261, adică 22,77 la sută din totalul membrilor de partid.

Compoziția socială a partidului, precum și pregătirea politică, profesională și calitățile morale ale membrilor de partid, asigură unitatea și coeziunea de nezdruncinat a rîndurilor partidului, capacitatea sa de a mobiliza oamenii muncii din industrie, agricultură, învățămînt, cultură, din toate domeniile de activitate la înfăptuirea politicii sale, de a-și exercita rolul conducător în societatea noastră.

Organele și organizațiile de partid s-au ocupat cu mai multă grijă de educarea partinică a comuniștilor, de dezvoltarea pregătirii lor politico-ideologice. Dezbaterea în organizațiile de partid și cu întregul popor a documentelor Congresului al X-lea al P.C.R., acțiunile desfășurate cu prilejul aniversării unui sfert de secol de la eliberarea patriei au avut un rol puternic în însușirea politicii marxist-leniniste a partidului și a programului său de înflorire a patriei, în creșterea conștiinței politice și stimularea inițiativei membrilor de partid, a tuturor oamenilor muncii.

Plenara Comitetului Central a apreciat pozitiv activitatea organelor de partid, organizațiilor de masă și obștești, a ministerelor și celorlalte instituții centrale în domeniul selecționării, pregătirii și promovării cadrelor. În decursul anilor, partidul nostru a format un puternic și valoros detașament de cadre din rîndurile clasei muncitoare, țărănimii și intelectualității, care au acumulat o bogată experiență în opera de construire a socialismului, care aduc o însemnată contribuție la înfăptuirea sarcinilor trasate de partid în toate domeniile de activitate, își dăruiesc întreaga lor capacitate slujirii cu devotament a poporului, înfloririi patriei noastre socialiste. Din efectivul de 4 698 de comuniști aleși în comitetele județene de partid, 2 144, adică 45,6 la sută, sînt muncitori și cadre provenite din rîndul muncitorilor, care îndeplinesc diferite funcții pe linie de partid, de stat, în economie; muncitorii și țăranii reprezintă 64,2 la sută dintre membrii comitetelor județene de partid. Majoritatea covîrșitoare a activiștilor de partid au un stagiu îndelungat în munca politică; din totalul acestora, 23 la sută au o vechime în munca politică între 10—15 ani, iar 40 la sută de peste 15 ani.

În diferite funcții de răspundere au fost promovate un număr însemnat de cadre din rîndurile muncitorilor, țăranilor, intelectualilor, ale oamenilor muncii aparținînd naționalităților conlocuitoare, cu o bună pregătire politică, ideologică și profesională, cu experiență în munca de conducere. Peste 69 la sută din membrii birourilor comitetelor județene de partid, 46 la sută din activiștii comitetelor județene și 36 la sută din cei ai comitetelor municipale și orășenești de partid au absolvit sau urmează cursurile institutelor de învățămînt superior. 84 la sută din activiștii comitetelor județene, municipale și orășenești sînt absolvenți ai școlilor de partid de 1—3 ani, iar după profesia de bază, 81 la sută dintre ei sînt muncitori, maiștri și tehnicieni.

În activitatea lor, organele de partid se sprijină pe un larg activ obștesc, format din lucrători din toate domeniile de activitate, care aduc o valoroasă contribuție la studierea și soluționarea problemelor economice și social-culturale.

Ținînd seama de rolul sindicatelor, al U.T.C., al celorlalte organizații de masă și obștești, organele de partid s-au preocupat în mai mare măsură ca în funcțiile de răspundere ale acestor organizații să fie promovate cadre capabile să rezolve în bune condițiuni sarcinile încredințate.

În urma aplicării măsurilor privind îmbunătățirea organizării și funcționării ministerelor și instituțiilor centrale, aparatul acestora s-a redus cu 39 la sută, s-a asigurat îmbunătățirea substanțială a raportului dintre personalul de conducere și cel de execuție.

Plenara Comitetului Central a constatat, totodată, că în activitatea desfășurată de către organele și organizațiile de partid pentru întărirea rîndurilor partidului și pentru selecționarea, pregătirea și promovarea cadrelor se vădesc unele neajunsuri.

Unele organizații de partid dovedesc insuficientă exigență față de calitățile politice, profesionale și morale ale celor ce solicită primirea în rîndurile partidului. Sînt cazuri cînd comitetele județene, municipale, orășenești și comunale nu conduc în mod concret și diferențiat munca de primire în partid pentru a asigura existența unor organizații puternice în toate locurile de muncă. În unele cooperative agricole de producție, pe șantiere de construcții, în exploatări forestiere și în întreprinderi date recent în funcțiune nu s-a desfășurat o activitate susținută pentru întărirea organizațiilor de partid.

Unele organe și organizații de partid se preocupă insuficient de pregătirea politico-ideologică și educarea partinică a comuniștilor, nu iau poziție combativă față de acei membri de partid care nu-și îndeplinesc cu răspundere sarcinile profesionale și obștești, se abat de la normele disciplinei și moralei de partid. Unele organe de partid și de stat nu desfășoară o muncă susținută și de perspectivă pentru formarea din timp a cadrelor din rîndul cărora, atunci cînd nevoile cer, să poată selecționa și promova pe cele mai bune în funcții de răspundere. În munca lor cu cadrele, unele organe de partid, de stat și obștești nu manifestă exigența necesară față de calitățile politice, profesionale și morale ale celor care îndeplinesc funcții de conducere în unitățile economice, pe linie de stat, în activitatea culturală și socială. Mai sînt cazuri cînd promovarea cadrelor se face pe bază de relații și cunoștințe personale. Unele organe de partid nu acționează cu suficientă fermitate pentru prevenirea și combaterea manifestărilor negative ce apar în comportarea și profilul etic al unor cadre, pentru educarea lor în spiritul respectării stricte a principiilor echității și legalității socialiste.

După absolvirea cursurilor și școlilor de partid sau de stat, unii activiști de partid, de stat, din economie nu se ocupă în continuare de perfecționarea pregătirii lor profesionale și politice, de acumularea de noi cunoștințe care să le permită rezolvarea în condiții mai bune și cu eficiență sporită a sarcinilor ce le revin.

Este încă scăzut numărul de femei în activul de partid, al organizațiilor de masă, în funcții de conducere din întreprinderi și instituții.

Ministerele nu au urmărit în toate cazurile cum sînt asigurate cu specialiști centralele, grupurile de uzine și combinatele industriale, mai cu seamă cele din provincie, nu s-au îngrijit de a repartiza acestor unități un număr corespunzător de ingineri și economiști.

Plenara Comitetului Central al Partidului Comunist Român a stabilit măsuri în vederea îmbunătățirii activității organelor și organizațiilor de partid pentru întărirea continuă a rîndurilor partidului, pentru selecționarea, pregătirea și promovarea cadrelor.

În continuare, va trebui ca în rîndurile partidului să fie primiți cei mai înaintați muncitori, țărani, intelectuali, care prin muncă, activitatea și comportarea lor se dovedesc demni de înalta calitate de membru al Partidului Comunist Român. Organele și organizațiile de partid trebuie să manifeste o exigență sporită față de calitățile profesionale, politice și morale ale celor care solicită primirea în partid.

Este necesar să se acorde o mai mare atenție primirii de noi membri în partid în întreprinderile intrate de curînd în funcțiune, pe șantierele de construcții, în întreprinderile agricole de stat, în cele de mecanizare a agriculturii, cooperative agricole de producție, facultăți, institute de proiectare și cercetare științifică, unități comerciale și ale cooperației meșteșugărești, urmărindu-se întărirea numerică și calitativă a organizațiilor de partid din aceste unități. Organele și organizațiile de partid au datoria să conducă mai îndeaproape munca politică pentru primirea de noi membri ținînd seama de necesitățile întăririi muncii de partid în secții, sectoare, ateliere, șantiere, brigăzi, ferme etc.

Organizațiile de partid din întreprinderi, instituții și în special din unitățile agricole vor trebui să desfășoare o muncă politică susținută pentru a primi în partid un număr mai mare de femei care se evidențiază în activitatea profesională și obștească.

În județele în care, alături de români, trăiesc și alte naționalități — maghiari, germani, sirbi și alții — să se acorde mai multă atenție primirii în partid a oamenilor muncii aparținînd acestor naționalități.

Este necesar să se desfășoare o largă muncă de dezvoltare a pregătirii politice, ideologice și profesionale a comuniștilor, îndeosebi a noilor membri de partid, pentru cunoașterea temeinică de către aceștia a hotărîrilor de partid și de stat, a prevederilor Statutului, a normelor vieții interne de partid, în așa fel încît fiecare membru de partid să se manifeste ca un luptător activ pentru înfăptuirea politicii partidului și guvernului. O atenție deosebită trebuie acordată educării membrilor de partid și tuturor oamenilor muncii în spiritul eticii comuniste, al echității și dreptății sociale, al combaterii cu fermitate a oricăror manifestări negative din viața socială.

În scopul participării active a tuturor comuniștilor la munca pentru aplicarea hotărîrilor partidului și guvernului, se impune ca organele de partid să-și sporească preocuparea pentru dezvoltarea democrației interne de partid, folosirea criticii și autocriticii, promovarea principiului muncii și conducerii colective, întărirea disciplinei și exigenței în îndeplinirea sarcinilor, stimularea inițiativei membrilor de partid, perfecționarea activității pentru elaborarea și controlul realizării hotărîrilor.

Periodic, membrii de partid, cadrele cu funcții de conducere vor trebui să raporteze în fața organelor și organizațiilor de partid asupra modului cum îndeplinesc sarcinile ce le-au fost încredințate.

Organele de partid, organizațiile de masă, ministerele și celelalte instituții centrale au datoria să desfășoare o activitate sistematică de selecționare și pregătire a cadrelor, corespunzător cerințelor actuale și de perspectivă, din rîndul celor mai buni muncitori, țărani și intelectuali. Este necesar să se manifeste mai multă exigență în politica de cadre, să se asigure cunoașterea temeinică a cadrelor, precum și cultivarea calităților politice și profesionale ale acestora, respectarea neabătută a criteriilor stabilite de partid în acest domeniu, înlăturarea manifestărilor de subiectivism și superficialitate în aprecierea cadrelor.

Organele de partid trebuie să acorde în continuare o grijă deosebită promovării ca activiști de partid și ai organizațiilor de masă și obștești a unor cadre cu o temeinică pregătire politică, ideologică și profesională, cu o înaltă ținută morală, care dovedesc devotament și abnegație în înfăptuirea hotărîrilor de partid și de stat.

Este necesar ca ministerele și celelalte instituții centrale să analizeze modul de repartizare și folosire a inginerilor, economiștilor și altor cadre cu pregătire superioară și să stabilească măsuri menite să ducă la o distribuire rațională a acestora pe întreg teritoriul țării, în întreprinderi, centrale industriale, combinate, institute de proiectare și cercetare etc.

Ministerele și celelalte instituții centrale vor organiza, pe domenii de activitate, un sistem de cursuri scurte prin care să asigure reîmprospătarea cunoștințelor și perfecționarea periodică a pregătirii profesionale a cadrelor de la toate nivelele, înarmarea acestora cu cunoștințe referitoare la organizarea și conducerea producției, a activității economice și sociale.

Pentru cadrele de partid și ale organizațiilor de masă se vor organiza cursuri cu programe și durate diferite, menite să îmbogățească cunoștințele lor politice, economice, de conducere a activității sociale, în raport cu cerințele actuale și de perspectivă ale muncii de partid.

Organele de partid trebuie să acorde o atenție deosebită ridicării nivelului politic și ideologic al cadrelor, educării lor în spiritul înaltei responsabilități față de partid și popor. Este necesar să se ia atitudine hotărîtă față de acele cadre care săvîrșesc abateri de la legalitatea socialistă, de la conduita morală, să intensifice munca de educare partinică a cadrelor.

Creșterea preocupării organelor și organizațiilor de partid pentru întărirea continuă a rîndurilor partidului, pentru îmbunătățirea muncii de selecționare și promovare a cadrelor, intensificarea activității de educare politică și ideologică a comuniștilor, va contribui la realizarea în mai bune condițiuni a rolului conducător al partidului în întreaga sferă a vieții sociale, la înfăptuirea cu succes a programului elaborat de Congresul al X-lea al P.C.R. de dezvoltare multilaterală a orînduirii socialiste în patria noastră.

INFORMARE
cu privire la activitatea internațională a Partidului Comunist Român în 1969 și planul relațiilor externe în anul 1970

În anul care a trecut — se arată în informarea prezentată — activitatea pe plan internațional a Partidului Comunist Român și a statului nostru a cunoscut o puternică dezvoltare: s-au intensificat și diversificat relațiile pe linie de partid și de stat cu țările socialiste, prin întîlniri și convorbiri între conducerile de partid și de stat, schimburi de delegații și de experiență, prin participarea la o serie de reuniuni internaționale: a crescut numărul partidelor comuniste și muncitorești din celelalte țări cu care partidul nostru întreține legături; s-au extins contactele cu partide socialiste; s-au întărit, într-o măsură însemnată, legăturile de solidaritate cu mișcările de eliberare națională și partidele democratice din țările Asiei, Africii și Americii Latine, cu alte forțe antiimperialiste. În prezent, partidul nostru întreține și dezvoltă legături de colaborare cu 90 de partide comuniste și muncitorești, cu 22 mișcări de eliberare națională și partide democratice, cu aproximativ 20 de partide socialiste și alte formațiuni politice progresiste.

Subliniind că, potrivit liniei generale și hotărîrilor Congresului al X-lea, P.C.R. situează în centrul politicii externe prietenia și alianța cu țările socialiste, în informare se arată că în anul 1969 partidul și guvernul țării noastre au dezvoltat relațiile de colaborare multilaterală cu toate statele socialiste. În acest sens, se amintește că în 1969 delegații române de partid și de stat, conduse de tovarășul Nicolae Ceaușescu, au participat la Întîlnirea de la Budapesta a Comitetului Politic Consultativ al statelor participante la Tratatul de la Varșovia (martie), la Sesiunea a XXIII-a (specială) a C.A.E.R., ținută la Moscova (aprilie), precum și la Întîlnirea de la Moscova a conducătorilor de partid și de stat din R.P. Bulgaria, R.S. Cehoslovacă, R.D. Germană, R.P. Polonă, Republica Socialistă România, R.P. Ungară și U.R.S.S. (decembrie). Aceste întîlniri au prilejuit un schimb util de păreri și au demonstrat că, în pofida unor deosebiri de păreri și de aprecieri, atunci cînd discuțiile se poartă în spiritul stimei și respectului față de părerile altora și cu dorința de a se găsi soluții reciproc acceptabile, se pot obține rezultate pozitive.

Comitetul Central, care a fost informat la timpul său despre conținutul convorbirilor, a dat o înaltă apreciere modului în care au acționat delegațiile române prezentînd punctul de vedere al Partidului Comunist Român, contribuției constructive pe care au adus-o la dezbaterea și soluționarea unor importante probleme de interes comun.

În afara discuțiilor purtate cu prilejul întîlnirilor amintite, conducători ai partidului și statului nostru, în frunte cu tovarășii Nicolae Ceaușescu și Ion Gheorghe Maurer, au avut întîlniri cu conducători ai Partidului Comunist al Uniunii Sovietice, în frunte cu tovarășii Leonid Brejnev și Alexei Kosighin, precum și cu conducători ai Partidului Muncitoresc Unit Polonez, în frunte cu tovarășii Wladyslaw Gomulka și J. Cyrankiewicz. Au avut loc, de asemenea, întîlnirile de la Timișoara și Porțile de Fier, dintre tovarășii Nicolae Ceaușescu și Iosip Broz Tito, precum și întîlnirile dintre președinții Consiliilor de Miniștri și dintre alți conducători de partid și de stat din România și R.S.F. Iugoslavia.

În toamna anului trecut, o delegație condusă de tovarășul Ion Gheorghe Maurer, a avut convorbiri la Pekin cu tovarășul Ciu En-Lai și cu alți conducători ai Partidului Comunist Chinez, în probleme privind construcția socialistă în cele două țări, dezvoltarea relațiilor româno-chineze, evoluția vieții internaționale, situația din mișcarea comunistă.

Au continuat să se dezvolte relațiile de prietenie și solidaritate frățească dintre P.C.R. și Partidul celor ce muncesc din Vietnam, dintre România și R.D. Vietnam, precum și cu Frontul Național de Eliberare și Guvernul Revoluționar Provizoriu din Vietnamul de Sud. Partidul și statul nostru acordă sprijin și ajutor multilateral eroicului popor vietnamez în lupta sa dreaptă pentru respingerea agresiunii americane.

O dezvoltare continuă, pe diferite planuri — se arată mai departe în informare — au înregistrat relațiile cu Republica Cuba, cu Partidul Comunist din Cuba. Se dezvoltă relațiile de colaborare cu Partidul Muncii din Coreea, precum și cu Partidul Popular Revoluționar Mongol.

Acordînd ca și în anii precedenți o mare importanță schimbului de experiență cu partidele comuniste și muncitorești din țările socialiste, P.C.R. a trimis în 1969 delegații de activiști în U.R.S.S., Bulgaria, Iugoslavia, Ungaria, R. D. Germană, Cehoslovacia, Polonia, Cuba, Mongolia; la rîndul lor, au sosit în schimb de experiență în țara noastră delegații de activiști ai partidelor comuniste din U.R.S.S., Bulgaria, Ungaria, Polonia, R. D. Germană, Cuba, Cehoslovacia, Mongolia, Iugoslavia. De asemenea, s-au lărgit schimburile de delegații între județe și orașe de graniță din România și din țările vecine.

În continuare, în informare se relevă că P.C.R. consideră că, în pofida deosebirilor de vederi care pot exista și există între partidele comuniste, hotărîtor este nu ceea ce le desparte, ci ceea ce le este comun și le unește — interesele supreme ale cauzei socialismului și luptei antiimperialiste. Pornind de la aceasta, partidul nostru a făcut în permanență eforturi pentru ca deosebirile de păreri să nu afecteze relațiile pe linie de partid și de stat, ci, dimpotrivă, să se promoveze măsuri pentru intensificarea și diversificarea acestor relații. După convingerea fermă a conducerii partidului nostru, se subliniază în informare, condiția fundamentală pentru dezvoltarea relațiilor de solidaritate internaționalistă între țările socialiste, între partidele comuniste, o constituie respectarea neabătută a principiilor marxist-leniniste, ale independenței și suveranității, deplinei egalități în drepturi, neamestecului în treburile interne, avantajului reciproc, internaționalismului socialist. Subliniem și cu acest prilej că partidul și guvernul țării noastre au promovat și vor promova și în viitor, cu toată consecvența, aceste principii în relațiile cu țările socialiste, cu celelalte partide frățești.

Amintind că România își dezvoltă colaborarea cu țările socialiste membre ale C.A.E.R., cu statele participante la Tratatul de la Varșovia, precum și cu țările socialiste ce nu fac parte din aceste organizații, în informare se reafirmă poziția P.C.R., care — în promovarea relațiilor dintre țările socialiste, dintre partidele comuniste — pornește de la perspectiva internaționalistă, corespunzătoare intereselor comunismului în lume, de a nu se limita legăturile de colaborare la un grup de state socialiste, ci de a se asigura adîncirea cooperării și colaborării între toate țările sistemului socialist mondial, în interesul unității acestui sistem.

Mai departe, informarea prezintă activitatea Partidului Comunist Român pe linia dezvoltării continue a relațiilor de colaborare și solidaritate internaționalistă cu partidele frățești din țările nesocialiste.

Este apreciată pozitiv desfășurarea relațiilor de prietenie frățească și strînsă colaborare cu Partidul Comunist Italian, continuarea schimburilor de păreri și a consultărilor — la nivelul conducerii — în diferite probleme ale mișcării comuniste internaționale. S-au adîncit legăturile tradiționale, de caldă prietenie frățească, care leagă partidul nostru și Partidul Comunist din Spania. Se desfășoară, de asemenea, pozitiv relațiile cu Partidul Comunist Francez, la congresul căruia a participat o delegație a P.C.R., care a avut cu acest prilej convorbiri utile.

O contribuție deosebită la extinderea relațiilor P.C.R. cu partidele comuniste din țările europene au adus-o întîlnirile și convorbirile tovarășului Nicolae Ceaușescu cu conducători și delegații ale acestor partide, precum și vizitele delegațiilor partidului nostru într-un șir de țări vest-europene: Austria, Belgia, Danemarca, Elveția, Finlanda, Norvegia, Portugalia, R. F. a Germaniei, San Marino, Suedia. În cursul anului 1969, partidul nostru a primit vizita unei delegații a E.D.A. din Grecia.

Anul trecut a marcat, totodată, o creștere însemnată a legăturilor de prietenie și solidaritate cu partidele frățești din America Latină. Întîlnirile la nivel de conducere cu reprezentanții acestor partide, vizitele efectuate în România, în 1969, de delegații ale partidelor comuniste din Guatemala, Argentina, Ecuador, Venezuela, ca și participarea unei delegații la Congresul Partidului Comunist din Chile constituie o expresie a relațiilor prietenești, de stimă și înțelegere reciprocă statornicite între comuniștii români și latino-americani.

Partidul nostru s-a preocupat de extinderea și diversificarea relațiilor sale cu partidele comuniste din Asia. Sînt subliniate contactele și întîlnirile la nivelul conducerilor de partid, consultările bilaterale, schimburile de delegații și informații între P.C.R. și Partidul Comunist din Japonia. Sînt, de asemenea, amintite vizitele și convorbirile fructuoase purtate cu reprezentanți ai celor două partide comuniste din India și Partidului Comunist din Australia.

Partidul nostru a militat pentru lărgirea contactelor și raporturilor sale tovărășești cu partidele comuniste din țările arabe — Maroc, Iordania, Liban, Siria, Irak și Sudan. Sînt relevate bunele relații cu partidele comuniste din Reunion, Mauriciu și altele.

O contribuție de mare însemnătate la dezvoltarea relațiilor P.C.R. cu celelalte partide comuniste și muncitorești a avut-o participarea la pregătirea și desfășurarea Consfătuirii internaționale a partidelor comuniste și muncitorești. În informare se reamintesc poziția partidului nostru față de această consfătuire și concluziile asupra rezultatelor ei, înalta apreciere dată poziției principiale, constructive, exprimate în cuvîntarea și în declarațiile tovarășului Nicolae Ceaușescu la consfătuire, modului în care delegația și-a îndeplinit mandatul încredințat de Comitetul Central, contribuției active a partidului nostru la elaborarea documentelor consfătuirii, la dezvoltarea relațiilor de solidaritate cu partidele comuniste.

În continuare, informarea subliniază însemnătatea Congresului al X-lea al P.C.R. ca primă mare manifestare internațională la puțin timp după consfătuire — la care au participat delegații ori s-au primit mesaje din partea a 85 de partide comuniste și mișcări de eliberare, incluzînd atît partide care au participat la Consfătuirea de la Moscova, cît și altele care nu au luat parte la consfătuire; astfel, și-a găsit confirmare practică posibilitatea ca, pe deasupra divergențelor, reprezentanții partidelor frățești să se întîlnească.

În cursul anului 1969 au vizitat țara noastră reprezentanți ai P.S.I.U.P. din Italia, Partidului Socialist din Belgia, Partidului Social-Democrat din Suedia, Uniunii Democrate a Poporului Muncitor din Finlanda, Partidului Socialist Popular din Danemarca. Totodată, delegații române au avut convorbiri cu conducerea Partidului Laburist din Marea Britanie, Partidului Socialist Italian, Partidului Socialist Francez, Partidului Muncitoresc din Norvegia, Partidului Socialist Japonez, P.S.I.U.P., P.S. din Chile.

În spiritul politicii sale internaționaliste, partidul nostru și-a dezvoltat amplu legăturile de solidaritate cu mișcările de eliberare națională din țările unde popoarele oprimate luptă pentru cucerirea libertății și independenței, pentru dreptul la dezvoltare de sine stătătoare, pentru lichidarea definitivă a colonialismului și neocolonialismului mișcări cărora România le acordă un larg sprijin politic și material. Au avut loc în 1969 convorbiri și întîlniri cu reprezentanți ai Uniunii Socialiste Arabe din R.A.U., Partidului Democrat din Guineea, Uniunii Democratice din Somalia. Conducători ai partidului nostru, tovarășul Nicolae Ceaușescu s-au întîlnit în 1969 și au purtat convorbiri cu conducătorii fronturilor de eliberare națională din Angola, Mozambic, Guineea-Bissau și Laos.

Legăturile P.C.R. cu partidele frățești s-au materializat și în alte forme, între care participarea la congrese, schimburi de lectori, de informații și materiale documentare, de lucrători în domeniul presei și școlilor de partid, schimburi de activiști la odihnă. Se relevă, de asemenea, că partidul nostru, care este reprezentat în Colegiul de redacție al revistei „Probleme ale păcii și socialismului", a participat cu o delegație la Consfătuirea Consiliului de redacție ținută la Praga în octombrie 1969, unde a expus punctul său de vedere asupra activității acestei publicații. Reprezentanții P.C.R. au participat recent la întîlnirea secretarilor Comitetelor Centrale ale partidelor comuniste și muncitorești din unele țări socialiste, ținută la Sofia, prezentînd concepția partidului nostru cu privire la formele de colaborare între partidele frățești în domeniul activității teoretice și ideologice.

În continuare a fost înfățișat planul de relații externe ale partidului pe anul 1970, care se bazează pe liniile directoare ale politicii externe stabilite de Congresul al X-lea: dezvoltarea continuă a relațiilor de prietenie și colaborare cu toate țările socialiste, cu toate statele lumii, indiferent de orînduirea lor socială; extinderea legăturilor cu toate partidele comuniste și muncitorești; manifestarea solidarității active cu mișcările de eliberare națională, sporirea contribuției la cauza unității tuturor forțelor antiimperialiste.

Pentru anul 1970 sînt prevăzute schimburi de vizite și întîlniri la diferite niveluri cu partidele frățești din țările socialiste.

În informare se subliniază că delegații P.C.R. vor participa în mod corespunzător la congresele de partid și la manifestările jubiliare de stat la care vor fi invitați.

Pe lîngă acțiunile organizate în țara noastră privind centenarul nașterii lui V. I. Lenin, reprezentanți ai partidului, ai organizațiilor obștești, oameni de știință, artă și cultură, participă activ la sesiuni științifice și simpozioane internaționale.

Preconizînd extinderea în continuare a relațiilor pe linia studierii experienței în munca de partid, planul prevede pentru 1970 trimiterea și invitarea în România a unui număr important de delegații ale partidelor frățești din toate țările socialiste.

De asemenea, se prevăd măsuri pentru dezvoltarea schimburilor de delegații, a contactelor, convorbirilor și informării reciproce cu partidele comuniste și muncitorești din țările nesocialiste din Europa, America Latină, Asia, Africa, Orientul Mijlociu, în vederea întăririi solidarității internaționaliste și a unității mișcării comuniste.

Potrivit politicii P.C.R. de solidaritate activă și sprijinire multilaterală a mișcărilor de eliberare națională, se prevede intensificarea legăturilor de prietenie cu partidele democratice din tinerele state suverane, cu alte forțe politice antiimperialiste. De asemenea, vor continua contactele și dialogurile cu partidele socialiste, mai ales în problemele securității în Europa.

În informare se subliniază că, în spiritul cerințelor coexistenței pașnice, corespunzător liniei sale politice generale determinate de realizarea acestui imperativ major al epocii noastre, România va depune în continuare eforturi susținute pentru întărirea colabora-

(Continuare în pag. a V-a)

LUCRĂRILE PLENAREI C. C. AL P. C. R.

(Urmare din pag. a IV-a)

rii și cooperării internaționale, își va dezvolta relațiile cu toate statele, fără deosebire de sistem social-politic, pe baza respectării principiilor universal valabile ale suveranității, egalității, neamestecului în treburile interne, avantajului reciproc ; este reafirmată hotărîrea României de a-și aduce întreaga sa contribuție la realizarea securității europene, la înfăptuirea unor progrese pe calea dezarmării generale, în primul rînd prin eliminarea pericolului nuclear, la soluționarea politică, prin tratative, a problemelor care confruntă astăzi omenirea, la promovarea destinderii și întărirea păcii în lume.

Activitatea intensă desfășurată de P.C.R. în mișcarea comunistă și muncitorească, poziția sa activă, constructivă, în problemele internaționale, promovarea consecventă a principiilor, pe care trebuie să se bazeze relațiile de solidaritate în mișcarea comunistă — se subliniază în informare — atestă că partidul nostru își îndeplinește cu toată răspunderea îndatoririle față de clasa muncitoare, față de națiunea noastră socialistă, cît și față de clasa muncitoare internațională.

Informarea relevă în încheiere ideea că, în actualele condiții, P.C.R. consideră drept o înaltă îndatorire internaționalistă să nu se întreprindă nimic, de către nimeni, care să ducă la agravarea dificultăților din mișcarea comunistă. Comitetul Central al P.C.R. apreciază că aniversarea centenarului nașterii lui V. I. Lenin trebuie să constituie un puternic imbold pentru depășirea acestor dificultăți, pentru normalizarea relațiilor dintre țările socialiste, pentru refacerea și întărirea unității și solidarității partidelor frățești.

În ceea ce-l privește, P.C.R. își reafirmă hotărîrea de a face tot ce depinde de el pentru întărirea solidarității de luptă a partidelor comuniste și muncitorești, pentru unirea tuturor forțelor progresiste și democratice contemporane, a întregului front antiimperialist, în slujba cauzei păcii, democrației, independenței naționale și progresului social.

Concluziile Comisiei pentru problemele economice a C. C. al P. C. R. în legătură cu proiectul legii privind asigurarea și controlul calității produselor

prezentate de tovarășul MANEA MĂNESCU

Din însărcinarea Comisiei pentru problemele economice a Comitetului Central prezentăm plenarei concluziile rezultate din dezbaterea măsurilor cuprinse în materialul cu privire la asigurarea și controlul calității produselor.

Comisia a apreciat în unanimitate că măsurile preconizate se înscriu ca o parte integrantă în programul stabilit de partid pentru perfecționarea întregii activități economice. Documentul supus examinării actualei plenare, elaborat din inițiativa și sub îndrumarea nemijlocită a tovarășului Nicolae Ceaușescu, va îndeplini un rol însemnat în creșterea eficienței economice, în mai buna fructificare a resurselor materiale și umane ale țării.

Măsurile propuse se întemeiază pe valorificarea experienței pozitive acumulate de întreprinderile noastre fruntase ca și pe experiența altor țări în domeniul asigurării și controlului calității produselor, lucrărilor de investiții — construcții și serviciilor. Aceste măsuri au fost elaborate cu participarea activă a comitetelor județene de partid, a ministerelor, a unui mare număr de muncitori cu bogată experiență în producție, specialiști și oameni de știință cu îndelungată activitate practică.

Comisia pentru probleme economice a Comitetului Central consideră că aceste măsuri vor exercita o înrîurire pozitivă asupra activității tuturor unităților de producție, că ele răspund unor cerințe imperioase ale creșterii economice a României socialiste, mai ales astăzi cînd numeroase țări dezvoltate industrial au ridicat preocupările pentru productivitatea muncii și calitatea producției la rangul de probleme ale politicii de stat.

În esența lor, măsurile urmăresc să perfecționeze cadrul necesar pentru intensificarea și orientarea unitară a eforturilor tuturor colectivelor de muncă din unitățile economice în direcția ridicării substanțiale a calității produselor noastre, destinate atît consumului intern, cît și pieței externe.

Membrii comisiei au relevat că adoptarea unor asemenea măsuri se impune cu atît mai mult cu cît sînt frecvente cazurile cînd calitatea materiilor prime, a produselor finite, a lucrărilor de investiții și construcții, precum și a serviciilor nu sînt pe măsura efortului făcut de partidul și statul nostru pentru dotarea întreprinderilor cu tehnica modernă. Avem încă fabrici noi a căror producție nu se situează la nivelul parametrilor calitativi stabiliți.

În cadrul discuțiilor, care au avut un caracter concret, de lucru, au fost ilustrate neajunsurile existente în domeniul calității produselor, faptul că în timp ce calitatea a numeroase bunuri de larg consum este apreciată o serie de alte produse sînt refuzate de consumatori. Cantități însemnate de produse, pentru care s-au consumat materii prime și manoperă, rămîn în stocuri la întreprinderi grevînd cheltuielile materiale și așa destul de mari sau se desfac cu dificultăți.

În comisie s-a criticat faptul că unele uzine constructoare de mașini mai livrează încă utilaje cu deficiențe de concepție și execuție, iar pe o serie de șantiere se fac lucrări de construcții-montaj la un nivel calitativ necorespunzător, ceea ce determină întîrzieri la punerea în funcțiune și atingerea parametrilor tehnico-economici proiectați, provoacă defecțiuni mecanice în exploatare, influențează negativ producția, productivitatea muncii, prețul de cost, beneficiile și calitatea produselor.

S-a evidențiat că, în ultimii ani, partenerii externi apreciază tot mai mult nivelul tehnic al unor produse românești cum sînt instalațiile de foraj, diferite tipuri de mașini-unelte, motoare Diesel, tractoare, cargouri, calitatea unor produse petrochimice, ale industriei materialelor plastice și fibrelor sintetice, ale industriei bunurilor de consum ; cu toate acestea, atrage atenția faptul că s-au constatat deficiențe calitative la unele produse destinate exportului, fapt ce a determinat ca o serie de clienți externi să adreseze întreprinderilor noastre furnizoare reclamații, și drept urmare efectuarea unor cheltuieli suplimentare pentru remedierea acestor mărfuri sau acordarea de bonificații.

Critica adusă deficiențelor arătate este cu atît mai întemeiată cu cît faptele au demonstrat că știm să fabricăm mărfuri bune, la un nivel calitativ ridicat. Aceasta atestă posibilitățile și capacitatea tehnică a întreprinderilor, măiestria muncitorilor, tehnicienilor și inginerilor noștri pe care sîntem obligați să le punem în valoare, printr-o organizare corespunzătoare a producției și a muncii, în toate ramurile, în toate unitățile, la toate produsele și lucrările.

Pornind de la faptul că asigurarea unei calități superioare a produselor reprezintă un atribut esențial al civilizației moderne, o latură inseparabilă a activității economice eficiente, participanții la dezbaterile din Comisie au subliniat că ridicarea calității producției constituie o îndatorire de serviciu a fiecărui salariat, o sarcină permanentă, de onoare a tuturor oamenilor muncii ; această acțiune trebuie să se desfășoare pe întregul parcurs al procesului de producție, de la concepția produsului și pregătirea fabricației pînă în momentul verificării lui la consumator.

S-a subliniat că obținerea unei calități superioare a produselor, asimilarea de produse noi și modernizarea tehnologiilor de fabricație sînt posibile numai prin conjugarea eforturilor producției cu cele ale cercetării științifice și proiectării. În acest sens, în Comisie a fost relevată necesitatea unei strînse coordonări a activității de cercetare, de proiectare și de producție pentru valorificarea cît mai deplină a capacităților din unitățile productive, pentru asigurarea unei calități superioare a produselor.

Comisia a dat o deosebită apreciere ansamblului de măsuri propus Plenarei de către Comitetul Executiv, măsuri care urmăresc organizarea și executarea cu exigență a controlului asupra calității materiilor prime și semifabricatelor, produselor finite, a lucrărilor de investiții și construcții, a serviciilor ca una din condițiile esențiale ale ridicării nivelului activității economice. S-a reliefat că este imperios necesar ca acest control să fie cuprinzător, să includă întreaga activitate productivă, să constituie o preocupare principală a tuturor celor ce participă la crearea bunurilor materiale, pe toate treptele ierarhice, de la muncitor pînă la ministru.

Promovarea interesului general pentru calitate, mobilizarea inițiativei maselor de oameni ai muncii și ridicarea permanentă a nivelului lor de pregătire, dezvoltarea unei largi opinii de masă, în lupta pentru calitate, împotriva neglijenței și lipsei de răspundere reprezintă condiții hotărîtoare pentru realizarea programelor de îmbunătățire a calității în fiecare întreprindere.

În Comisie a fost criticată practica existentă la unele unități care încadrează în compartimentele de control un număr prea mare de salariați, fără calificare corespunzătoare, lipsiți de capacitatea necesară exercitării unui control competent, ca și faptul că nu a fost organizată pregătirea sistematică a cadrelor pentru controlul de calitate. În multe țări avansate din punct de vedere economic însușirea cunoștințelor privind calitatea producției începe încă din învățămîntul elementar și capătă în mod treptat dimensiuni tot mai largi în învățămîntul profesional și mediu, în învățămîntul superior, politehnic și economic.

Subliniind că în afară de dotarea tehnică, un rol primordial în ridicarea calității produselor îl are pregătirea profesională a salariaților, participanții la discuții au arătat necesitatea de a îmbunătăți procesul de instruire și reciclare, în pas cu perfecționările tehnologice, a tuturor celor care concep, organizează, execută și controlează producția : de a încadra compartimentele de control cu muncitori cu experiență în producție, maiștri și ingineri competenți, care se bucură de prestigiu și autoritate profesională în rîndul salariaților.

La fiecare loc de muncă — acolo unde o dată cu producția se hotărăște și calitatea ei — apare indicat să se extindă autocontrolul, în virtutea căruia muncitorii controlează ei înșiși calitatea produselor realizate, întreprinzînd măsuri imediate pentru înlăturarea cauzelor care generează defecțiuni.

Participanții au subliniat în mod unanim că răspunderea pentru calitate revine și trebuie să revină întreprinderilor, centralelor și ministerelor, că o deosebită importanță în întărirea disciplinei calității va avea aplicarea noilor măsuri privind contractele economice care stimulează unitățile producătoare să-și îndeplinească riguros, în cele mai bune condiții, angajamentele luate.

În cursul dezbaterilor din Comisia pentru probleme economice s-au formulat totodată propuneri de completare a măsurilor preconizate și de precizare a unor sarcini :

— Elaborarea de către fiecare minister, centrală industrială și întreprindere, în cadrul planurilor anuale și de perspectivă, a unor programe speciale de îmbunătățire continuă a calității materiilor prime și semifabricatelor, produselor finite, lucrărilor de investiții-construcții și serviciilor din sfera lor de activitate.

— Obligația consiliilor de administrație și comitetelor de direcție de a elabora și îmbunătăți continuu normele interne de fabricație privind caracteristicile calitative ale produselor.

— Extinderea îndatoririlor cu privire la calitatea producției și asupra compartimentelor de concepție din întreprinderi și centrale.

— Folosirea mai bună a bazei materiale a controlului de calitate ; dezvoltarea și diversificarea producției proprii de aparatură și control.

— La organizarea Inspectoratului General de Stat pentru Controlul Calității Produselor să se precizeze clar atribuțiile acestui organism, precum și modul de conlucrare cu ministerele economice și comitetele executive ale consiliilor populare. Inspectoratul General de Stat pentru Controlul Calității Produselor împreună cu Ministerul Învățămîntului și ministerele economice, cu colaborarea centralelor și întreprinderilor să stabilească încă din trimestrul II al acestui an un program pentru organizarea cursurilor privind controlul calității producției.

★

Comisia pentru problemele economice a Comitetului Central își exprimă convingerea că ansamblul de măsuri privind asigurarea și controlul calității producției corespunde cerinței fundamentale a actualei etape de dezvoltare a economiei — ridicarea eficienței producției materiale a întregii activități economice.

Transpunerea în viață a măsurilor preconizate va determina sporirea răspunderii întreprinderilor, centralelor și ministerelor pentru calitatea producției, va mobiliza, sub conducerea organelor și organizațiilor de partid, toți oamenii muncii la o largă mișcare de masă îndreptată spre ridicarea continuă a calității producției.

Permiteți-mi, stimați tovarăși, să-mi declar și eu acordul deplin cu celelalte documente supuse examinării și dezbaterii actualei plenare a Comitetului Central. Înfăptuirea amplului program pentru gospodărirea rațională a apelor și extinderea lucrărilor de îmbunătățiri funciare, dezvoltarea susținută pe care o va cunoaște în perioada următoare zootehnia vor asigura un puternic avînt al agriculturii — ramură de bază, cu mari perspective de progres, a economiei noastre naționale. Consider, de asemenea, că — prin obiectivele și prevederile sale — legea cu privire la organizarea și disciplina muncii în unitățile socialiste de stat va contribui la mai buna așezare a raporturilor de muncă în întreprinderile noastre, la întărirea spiritului de răspundere al tuturor salariaților.

Doresc în încheiere să-mi exprim convingerea că hotărîrile prezentei plenare a Comitetului Central vor marca un nou și important pas înainte pe calea perfecționării activității noastre economice și sociale, va reprezenta un aport însemnat la opera de dezvoltare multilaterală a României socialiste.

Concluziile Comisiilor economică, socială și nivel de trai ale C. C. al P. C. R. și Secretariatului Consiliului Central al U. G. S. R. în legătură cu dezbaterea proiectului de lege privind organizarea și disciplina muncii în unitățile socialiste de stat

prezentate de tovarășul FLORIAN DĂNĂLACHE

Potrivit indicațiilor conducerii partidului, Consiliul Central al U.G.S.R. a organizat consultarea și dezbaterea cu masele de salariați din întreprinderi industriale, de construcții și agricole, din instituții de stat, a proiectului de lege privind „Organizarea și disciplina muncii în unitățile socialiste de stat", act de mare importanță și actualitate întocmit sub îndrumarea directă a conducerii partidului, personal a tovarășului Nicolae Ceaușescu, Secretar General al Partidului Comunist Român.

În dubla lor calitate de proprietari și producători, oamenii muncii au manifestat un interes deosebit față de acest proiect de lege menit să asigure cadrul necesar obținerii unei eficiente utilizări a timpului și forței de muncă, a capacității utilajelor și instalațiilor, printr-o perfectă organizare a producției și a muncii, condiții esențiale ale disciplinei socialiste în accepțiunea sa plenară.

Importanța acestei legi apare cu atît mai necesară în condițiile unei economii moderne, în plină dezvoltare, mai ales a unei economii planificate, unde disciplina fermă are menirea să asigure toate condițiile de fructificare din plin a avantajelor pe care le oferă tehnica nouă. În acest sens disciplina constituie o condiție hotărîtoare a progresului, o rezervă importantă de ridicare a eficienței întregii activități.

Realitatea ne arată că în numeroase întreprinderi, șantiere de construcții și instituții, continuă să stăruie deficiențe în organizarea corespunzătoare a activității, fenomene de indisciplină care generează irosirea de importante forțe materiale și umane. Astfel, în industrie, indicele de utilizare a fondului de timp în anul 1969 a fost de 94,1 la sută. Este semnificativ faptul că numai datorită întreruperilor, învoirilor, absențelor nemotivate și altele s-au pierdut anul trecut aproape 40 milioane ore/om, ceea ce echivalează cu timpul de lucru a circa 17 000 de muncitori.

În aceeași perioadă, timpul disponibil neutilizat al mașinilor-unelte, în toate ramurile, reprezintă peste 66 milioane ore/mașină — stagnări în procesul de producție soldate cu importante prejudicii economice. Frecvente manifestări de indisciplină au avut loc în sectorul transporturilor, pe șantiere de construcții și în alte ramuri ale economiei naționale.

Dacă la acestea mai adăugăm neajunsurile în aprovizionarea tehnico-materială, în organizarea locului de muncă, risipa de materii prime, materiale, energie, apare și mai clară oportunitatea adoptării acestei legi.

Proiectul de lege cuprinde un ansamblu de măsuri de natură să precizeze raportul dintre angajați și conducerile întreprinderilor, instituțiilor și organizațiilor economice. Aceste măsuri vor determina folosirea superioară a potențialului material și uman din fiecare unitate, vor stăvili fluctuația masivă de personal care se întîlnește în unele întreprinderi industriale și șantiere de construcții, fenomen cu consecințe negative asupra îndeplinirii ritmice a sarcinilor de producție.

Sub conducerea organelor și organizațiilor de partid, în perioada de la 2 la 10 martie 1970, în întreaga țară s-a desfășurat acțiunea de dezbatere publică a proiectului de lege, la care au participat toate organele și organizațiile sindicale, întregul activ sindical, dezbatere care a fost precedată de o intensă muncă politică și organizatorică în vederea cunoașterii și popularizării acestui document.

La cele peste 11 000 adunări organizate în întreprinderi, organizații economice și în instituții au participat circa un milion și jumătate muncitori, ingineri, tehnicieni, cadre din conducerea tehnică și administrativă, activiști ai sindicatelor și ai Uniunii Tineretului Comunist. În cadrul acestor adunări au luat cuvîntul aproape 64 000 persoane, care au făcut peste 12 000 propuneri, sugestii, observații.

Dezbaterile în adunările oamenilor muncii, în presă, la radio și televiziune a proiectului de lege constituie o nouă și grăitoare manifestare a democratismului profund ce caracterizează viața politică, economică și socială a țării, o mărturie elocventă a participării maselor la elaborarea actelor normative și la conducerea treburilor obștești.

Discuțiile s-au caracterizat printr-o înaltă responsabilitate în abordarea problemelor, scoțîndu-se în evidență rolul pozitiv pe care îl va avea adoptarea acestei reglementări în întărirea ordinii și disciplinei, în creșterea simțului de răspundere al tuturor angajaților, indiferent de poziția ce ocupă în ierarhia unității respective. S-a subliniat că prin adoptarea proiectului se creează un instrument eficace pentru întărirea disciplinei muncii, privită din toate punctele de vedere, inclusiv disciplina de plan și contractuală, respectarea tehnologiei de fabricație, folosirea mașinilor și utilajelor la întreaga lor capacitate, respectarea calității producției.

Observațiile critice referitoare la deficiențele existente în diferite locuri de muncă, propunerile privitoare la îmbunătățirea organizării producției și muncii au fost reținute spre a fi rezolvate de conducerile unităților împreună cu comitetele sindicatelor.

Comisia socială și nivel de trai și Comisia economică ale Comitetului Central al Partidului Comunist Român, luînd în discuție proiectul legii privind organizarea și disciplina muncii, cît și sinteza propunerilor făcute de oamenii muncii în cadrul dezbaterilor, apreciază că această nouă reglementare legislativă cuprinde un ansamblu de norme care, dînd expresie unor imperative economice și social-politice, sînt destinate să ofere noi dimensiuni preocupărilor consecvente de perfecționare a organizării muncii, de întărire a disciplinei și a simțului de răspundere pentru îndeplinirea atribuțiilor ce revin tuturor celor ce participă la producerea bunurilor materiale. Discuțiile ample făcute în cadrul comisiilor au scos în evidență că dezbaterea cu masele largi, din toate unitățile economice și instituții a prilejuit o manifestare a unei largi opinii de masă în întărirea disciplinei la locul de muncă, a scos la iveală lipsurile și deficiențele ce mai există, au fost criticate cu tărie manifestările de indisciplină de care se fac vinovați unii salariați, precum și slaba preocupare a conducerilor de unități, a unor organe sindicale și a celorlalte organizații de masă pentru întronarea ordinii și disciplinei în fiecare unitate și loc de muncă. În adunări s-a subliniat necesitatea ca o dată cu adoptarea legii, să se intensifice munca cultural-educativă în rîndul salariaților, pentru creșterea nivelului lor de conștiință și răspundere.

Multitudinea problemelor abordate de vorbitori în cadrul comisiilor prezintă un caracter variat și complex și constituie o valoroasă contribuție pentru definitivarea proiectului de lege.

Cele două comisii ale Comitetului Central al Partidului Comunist Român împreună cu Secretariatul Consiliului Central al Uniunii Generale a Sindicatelor, examinînd propunerile făcute în cadrul dezbaterii proiectului de lege, apreciază că acestea vizează în principal următoarele : o categorie de propuneri se referă direct la prevederile proiectului, din care o parte ar putea să-i aducă îmbunătățiri ; o altă categorie de propuneri, ar putea fi utilizate la elaborarea regulamentelor de organizare și funcționare a unităților și a regulamentelor de ordine interioară ; a treia categorie cuprinde propuneri care nu au legătură directă cu proiectul de lege și urmează a fi analizată în cadrul lucrărilor viitoare pentru noul Cod al Muncii și a altor acte normative.

Doresc să prezint, pe scurt, cîteva din propunerile și observațiile făcute în legătură cu prevederile proiectului de lege, la care s-au referit un număr mare de vorbitori cu ocazia adunărilor și care ar putea fi reținute.

S-a subliniat necesitatea respectării obligațiilor legale ale conducerilor de unități economice de a asigura la timp și în bune condiții toate secțiile și compartimentele de lucru cu materii prime, materiale, combustibil și energie, răspunderea acestora în asigurarea condițiilor corespunzătoare de protecția muncii, precum și obligația de a respecta și aduce la îndeplinire angajamentele asumate prin contractele colective.

S-au făcut propuneri de către numeroși vorbitori pentru o mai precisă conturare în contractul de muncă, la angajare, a obligațiilor și răspunderilor ce revin salariaților în îndeplinirea sarcinilor și atribuțiilor în procesul de producție. De asemenea, considerăm că poate fi reținută și propunerea cu privire la dreptul salariaților de a lua cunoștință de caracterizarea activității lor profesionale, făcută de către șefii ierarhici.

Un număr mare de propuneri se referă la obligațiile ce revin conducerilor unităților privind examinarea cu atenție și luarea în considerație a observațiilor critice, sugestiilor și propunerilor de măsuri formulate de salariații unității în cadrul adunărilor generale sau în alte împrejurări, precum și necesitatea de a se aduce la cunoștință salariaților respectivi modul cum au fost rezolvate problemele ridicate.

În legătură cu eficiența sancțiunilor disciplinare și caracterul educativ pe care trebuie să-l aibă, s-a stăruit asupra rolului ce revine sindicatelor pentru crearea unei opinii de masă împotriva celor care încalcă disciplina muncii și s-a propus ca în acest scop, conducerea unității împreună cu comitetul sindicatului să aducă la cunoștința colectivului de muncitori abaterile săvîrșite de unii angajați, cum și sancțiunile aplicate.

Desigur că sfera problemelor abordate, a propunerilor și sugestiilor ce s-au făcut, este mult mai largă decît cea care a putut fi înfățișată în această informare. Criticile, propunerile și sugestiile făcute constituie laolaltă un bogat material de reflecție care va trebui să fie analizat cu grijă atît cu prilejul definitivării legii cît și cu prilejul elaborării altor acte normative.

Amploarea pe care a luat-o dezbaterea publică în jurul acestui proiect, interesul manifestat de către masa salariaților față de prevederile lui, poziția justă și fermă adoptată de cei care au luat cuvîntul în cadrul adunărilor sau cu alte ocazii, ne îndreptățesc să credem că prin traducerea lui în viață se va produce o profundă cotitură pentru instaurarea unui climat de ordine și disciplină în toate unitățile, se va realiza un pas important pentru crearea unor condiții care să permită ca rezultatele activității economice să fie la înălțimea eforturilor pe care le fac partidul și guvernul pentru dezvoltarea susținută a industriei, agriculturii, științei și culturii, pentru ridicarea continuă a nivelului de trai al poporului nostru.

Considerăm necesar ca sindicatele, împreună cu organizațiile de tineret și de femei, sub îndrumarea organelor de partid, să desfășoare o largă și susținută muncă politico-educativă în fiecare întreprindere și instituție, să folosească multiplele forme și mijloace ale muncii politice, precum și baza materială de care dispun în vederea creării unei opinii de masă combative împotriva tuturor manifestărilor de indisciplină, a celor care încalcă normele statornicite, să întreprindă măsuri eficiente care să ducă la ridicarea conștiinței socialiste a oamenilor muncii, la crearea unui climat prielnic desfășurării normale a procesului de producție.

În ce privește sindicatele, țin să asigur Plenara C.C. al P.C.R. că ele vor depune toate eforturile, vor mobiliza toate forțele, pentru ca legea privind organizarea și disciplina muncii să fie înțeleasă și aplicată de către toți oamenii muncii.

★

Îmi exprim, de asemenea, acordul cu celelalte documente prezentate plenarei care se referă la „Programul național de dezvoltare a agriculturii", la proiectul de lege privitor la îmbunătățirea calității produselor, la efectivul, compoziția și structura organizatorică a partidului și la compoziția și mișcarea cadrelor din nomenclatura organelor de partid și de stat.

Subliniez activitatea rodnică, laborioasă a conducerii partidului, personal a tovarășului Nicolae Ceaușescu, pe planul relațiilor internaționale, poziția principială și consecventă a partidului nostru în problemele internaționale și ale relațiilor cu partidele comuniste și muncitorești frățești — poziție cu care mă declar pe deplin de acord.

LUCRĂRILE PLENAREI C. C. AL P. C. R.

Concluziile Comisiei pentru relaţii internaţionale a C. C. al P. C. R. în legătură cu informarea privind activitatea internaţională a Partidului Comunist Român în anul 1969 şi planul de relaţii externe în anul 1970

prezentate de tovarăşul EMIL BODNARAŞ

Exprimîndu-şi dorinţa de a se opri asupra cîtorva considerente care se desprind din informarea prezentată cu privire la relaţiile externe ale partidului, vorbitorul a relevat mai întîi interdependenţa organică dintre activitatea pe plan internaţional şi cea internă, de edificare a socialismului în ţara noastră. În această ordine de idei, el a subliniat însemnătatea deosebită a dezbaterilor şi a hotărîrii adoptate de plenara C.C. privind cele două mari programe destinate să ridice agricultura — sector principal în economia noastră naţională. Nu pot să nu dau expresie — a spus vorbitorul — sentimentului puternic de apreciere şi deosebită satisfacţie faţă de nivelul înalt al dezbaterilor plenarei, care au reliefat competenţa, calificarea şi hotărîrea atît de pregnant manifestată a vorbitorilor — secretari ai C.C., prim-secretari ai comitetelor judeţene de partid, specialişti, conducători de organizaţii economice. În mod special, doresc să exprim o înaltă apreciere la adresa cuvîntului de deosebită ţinută rostit de tovarăşul Nicolae Ceauşescu în încheierea acestor dezbateri, — cuvînt în care reîntîlnim neobosita pasiune, devotamentul faţă de cauza noastră, competenţa şi spiritul de răspundere ce caracterizează întreaga activitate a secretarului general al partidului nostru. Regăsim şi în modul de elaborare, de dezbatere a celor două programe de dezvoltare a agriculturii, maniera, stilul partinic şi, mai mult, concepţia profund democratică, care călăuzesc cu consecvenţă în ultimii cinci ani, activitatea conducerii noastre de partid şi de stat în organizarea muncii, în îndeplinirea funcţiunii sale de unic centru conducător al desfăşurării întregii vieţi a naţiunii, a statului nostru.

Importanţa celor două programe adoptate astăzi, care se ridică la nivel de programe naţionale, în domenii esenţiale ale economiei, a fost reliefată corespunzător în cuvîntări şi în discuţii. Nu avem de-a face de astă dată cu declaraţii, ci cu programe concrete, la elaborarea cărora au participat, sub îndrumarea conducerii de partid, foarte mulţi oameni calificaţi; în continuare acestea urmează să capete contur şi mai concret prin planurile de detaliu la care s-a referit secretarul general în cuvîntul de încheiere şi apoi să fie aplicate cu sîrguinţă în viaţă. Vorbitorul a relevat că aceste programe au o însemnătate vitală nu numai pe plan economic, dar şi pe plan politic, deoarece dezvoltarea bazei materiale a socialismului consolidează independenţa politică, face să crească prestigiul şi forţa de atracţie a socialismului, sporeşte capacitatea de a acţiona în direcţia promovării securităţii europene şi internaţionale, a intereselor de pace şi progres social ale tuturor popoarelor.

În continuare, tot în ordinea preocupărilor conducerii partidului nostru pentru perfecţionarea muncii în toate sectoarele şi întărirea caracterului colectiv al conducerii, tovarăşul Emil Bodnaraş a relevat însemnătatea Comisiilor pe care Comitetul Central a hotărît să le înfiinţeze şi a făcut o serie de propuneri privitoare la munca acestora.

Oprindu-se în mod concret asupra muncii Comisiei pentru relaţii internaţionale, pe care o reprezintă, vorbitorul a arătat că informarea care a fost dezbătută în această comisie, la ale cărei lucrări a participat şi tovarăşul Paul Niculescu-Mizil, secretar al C. C. al P.C.R., întruneşte, după aprecierea membrilor ei, toate elementele spre a fi luată în considerare ca document al plenarei şi aprobată, atît în ce priveşte prezentarea activităţii internaţionale a C.C. în 1969, cît şi ca orientare preconizată pentru 1970. Este evident că această informare nu şi-a propus să trateze în general problema relaţiilor noastre internaţionale, ci prezintă, numai legăturile externe pe linie de partid. De asemenea, s-a avut în vedere consideraţiunea că asupra principalelor evenimente de importanţă internaţională la care a luat parte P.C.R., Comitetul nostru Central a fost informat la timpul respectiv asupra poziţiilor şi punctelor de vedere exprimate de delegaţiile noastre. În această ordine de idei vorbitorul a subliniat că Comitetul Central a dat o înaltă apreciere modului cum au acţionat delegaţiile Partidului Comunist Român pentru afirmarea poziţiei partidului şi a aprobat activitatea acestora.

După cum se arată în informare, în cursul anului care s-a încheiat, partidul nostru a desfăşurat o intensă activitate pentru dezvoltarea şi intensificarea relaţiilor sale de colaborare multilaterală cu partidele ce exercită funcţia de guvernămînt în ţările socialiste, ceea ce şi-a găsit expresie în întîlnirile şi convorbirile dintre conducerile de partid şi de stat, în schimburile de delegaţii şi de experienţă, în participarea la o serie de reuniuni internaţionale. O constantă a poziţiei noastre internaţionale a constituit-o orientarea spre relaţii politice, economice, culturale, ştiinţifice, inclusiv militare — aşa cum s-a subliniat de către tovarăşul Nicolae Ceauşescu la întîlnirea de la Academia Militară din Capitală, la care am asistat — cu ţările membre ale Consiliului de Ajutor Economic Reciproc, cu statele participante la Tratatul de la Varşovia, precum şi cu toate celelalte ţări socialiste fără nici o discriminare. Această preocupare corespunde interesului fiecăreia dintre ţările socialiste, precum şi interesului major al unităţii şi coeziunii sistemului mondial socialist, care nu poate fi redus la un grup restrîns de ţări socialiste.

Ceea ce a caracterizat în această privinţă activitatea noastră externă în 1969 şi este prevăzut a fi continuat cu aceeaşi stăruinţă în 1970 este promovarea principiilor fundamentale pentru care milităm spre a le vedea aşezate la baza relaţiilor dintre partidele comuniste şi dintre ţările socialiste — principiile egalităţii, independenţei şi suveranităţii, neamestecului reciproc în treburile interne, avantajului mutual şi colaborării tovărăşeşti — şi prin aceasta înfăptuirea ideii atît de actuale a internaţionalismului proletar.

Vorbitorul a subliniat apoi că — aşa cum se arată în informarea prezentată — numărul de partide comuniste şi muncitoreşti cu care partidul nostru întreţine relaţii a crescut ajungînd la aproape 90 — ceea ce ilustrează puternicele legături de solidaritate internaţională care unesc partidul nostru cu partidele comuniste şi muncitoreşti de pe toate continentele.

În continuare, vorbitorul s-a referit la extinderea contactelor dintre P.C.R. şi partidele socialiste şi democratice. Subliniind poziţia principială a partidului de sprijinire a luptei popoarelor pentru independenţă, pentru dreptul de a fi stăpînul propriilor destine, tovarăşul Bodnaraş a relevat lărgirea legăturilor de solidaritate cu mişcările de eliberare naţională şi cu partidele democratice din ţările Africii, Asiei şi Americii Latine, cu alte detaşamente şi forţe ale frontului antiimperialist. Dacă informarea evidenţiază lărgirea legăturilor noastre cu un număr atît de mare de partide comuniste, de mişcări progresiste şi democratice în 1969, această extindere se datoreşte atît poziţiei noastre consecvent internaţionaliste, cît şi afirmării cu tot mai multă forţă pe arena internaţională a rolului ţărilor mici şi mijlocii — idee preconizată în permanenţă de partidul nostru. Totodată, consecvenţa cu care am stăruit asupra deschiderii şi întreţinerii de relaţii cu toate statele pe baza principiilor echitabile pe care le promovăm constant, a contribuit la creşterea interesului opiniei publice, inclusiv al cercurilor conducătoare din numeroase state pentru extinderea legăturilor cu România, atît pe linie de partid, cît şi pe linie de stat. Corespunzător preocupării constante a partidului şi statului nostru de a dezvolta legăturile cu toate statele indiferent de orînduirea lor socială şi în cursul anului 1969 s-au extins şi intensificat legăturile de colaborare a României cu alte state pe plan economic, politic, tehnico-ştiinţific, ceea ce corespunde intereselor dezvoltării procesului de destindere, de stimulare a înţelegerii şi încrederii reciproce, de îmbunătăţire continuă a climatului internaţional, de soluţionare a unor probleme internaţionale stringente cum sînt lichidarea focarelor de război, înfăptuirea securităţii europene, înaintarea pe calea dezarmării.

Referindu-se în continuare la planul de relaţii externe ale partidului pe anul 1970, vorbitorul a subliniat că el are drept scop dezvoltarea în continuare a legăturilor partidului nostru cu partidele comuniste din ţările socialiste, cu toate partidele comuniste şi muncitoreşti, cu toate detaşamentele frontului antiimperialist, sporirea contribuţiei partidului şi ţării noastre la lupta lor pentru înfăptuirea idealurilor înaintate ale lumii contemporane. Partidul este ferm hotărît să întreprindă în continuare tot ce depinde de el pentru depăşirea dificultăţilor existente în mişcarea comunistă şi muncitorească, pentru normalizarea relaţiilor dintre ţările socialiste, pentru întărirea solidarităţii între toate forţele care militează împotriva imperialismului, pentru independenţă, pace şi progres social.

Constatînd cu adîncă satisfacţie că întreaga activitate externă desfăşurată de partid în cursul anului 1969, precum şi planul de relaţii pentru anul 1970 corespund pe deplin liniilor directoare în politica externă, reafirmate de Congresul al X-lea al P.C.R. intereselor fundamentale ale poporului român strîns împletite cu interesele vitale ale celorlalte popoare, ale cauzei socialismului, păcii şi progresului în lume, Comisia pentru relaţii internaţionale propune să fie adoptate informarea şi planul de măsuri preconizate. Sîntem siguri — a spus în încheiere vorbitorul — că activitatea internaţională a partidului şi statului nostru în 1970 va obţine noi succese, ceea ce va contribui la creşterea prestigiului internaţional al României, la sporirea forţei de atracţie a ideilor socialismului.

Cu prilejul Zilei internaţionale de solidaritate cu Vietnamul

În cadrul manifestărilor organizate în ţara noastră cu prilejul Zilei internaţionale de solidaritate cu Vietnamul, la uzina „Laminorul" din Galaţi a avut loc, joi, o adunare de solidaritate cu lupta poporului vietnamez.

Au participat membri ai conducerii Comitetului naţional de solidaritate cu lupta poporului vietnamez şi Consiliului Naţional al Frontului Unităţii Socialiste — organizaţii sub egida cărora s-a desfăşurat adunarea — reprezentanţi ai Ministerului Afacerilor Externe, numeroşi cetăţeni din localitate.

Au luat parte, de asemenea, ambasadorul R.D. Vietnam la Bucureşti, Nguyen Dang Hanh, însărcinatul cu afaceri ad-interim al Republicii Vietnamului de Sud, Tran Kien, şi membri ai celor două ambasade.

Despre semnificaţia Zilei internaţionale de solidaritate cu Vietnamul, a vorbit ing. Gheorghe Angheliu, vicepreşedinte al Consiliului judeţean al Frontului Unităţii Socialiste.

A luat apoi cuvîntul ambasadorul R.D. Vietnam, Nguyen Dang Hanh.

Adunarea s-a încheiat cu filmul documentar „Drumul spre front", înfăţişînd viaţa şi lupta Forţelor Armate de Eliberare din Vietnamul de Sud.

150 de ani de la naşterea domnitorului Alexandru Ioan Cuza

La Focşani, oraşul Unirii, la Cîmpuri, satul de baştină al lui Moş Ion Roată, şi în alte localităţi din judeţul Vrancea au fost prezentate expuneri în cadrul cărora a fost evocată personalitatea domnitorului Alexandru Ioan Cuza. O emoţionantă manifestare a avut loc joi la Mărăşeşti, pe locul unde în urmă cu 62 de ani un grup de 40 de ţărani ridicau, din contribuţie proprie, un bust al domnitorului Alexandru Ioan Cuza.

Arhivele statului din Brăila, în colaborare cu filiala Societăţilor de ştiinţe istorice şi filologice, au organizat un simpozion la liceul „Nicolae Bălcescu" din localitate.

Sub egida Arhivelor statului, la uzinele „1 Mai" din Ploieşti s-a deschis o expoziţie de fotografii şi documente originale legate de viaţa şi activitatea lui Al. I. Cuza.

La Suceava, ciclul manifestărilor consacrate sărbătoririi a 150 de ani de la naşterea lui Alexandru Ioan Cuza a continuat joi cu un simpozion organizat la Casa de cultură a sindicatelor din Suceava.

Un simpozion asemănător a avut loc la Casa de cultură din oraşul Bereşti, judeţul Galaţi. Tot aici s-a deschis o expoziţie de documente privind activitatea domnitorului Alexandru Ioan Cuza.

AGENDĂ

● LA INVITAŢIA MINISTRULUI AFACERILOR EXTERNE al Republicii Socialiste România, Corneliu Mănescu, joi după-amiază a sosit în Capitală, într-o vizită oficială, ministrul de stat, însărcinat cu afacerile externe, cooperarea şi comerţul exterior al Republicii Democratice Congo, Cyrille Adoula.

În cursul după-amiezii de joi, ministrul de stat, însărcinat cu afacerile externe, cooperarea şi comerţul exterior al Republicii Democratice Congo, Cyrille Adoula, a făcut o vizită protocolară ministrului afacerilor externe al Republicii Socialiste România, Corneliu Mănescu.

Joi, ministrul afacerilor externe, Corneliu Mănescu, a oferit un dineu în onoarea ministrului de stat, însărcinat cu afacerile externe, cooperarea şi comerţul exterior al Republicii Democratice Congo, Cyrille Adoula.

de peste hotare

Tensiune în Bengalul de vest

DELHI 19 (Agerpres). — În urma demisiei primului ministru al cabinetului local din Bengalul de vest, Ajoy Mukherjee, intervenită în urma divergenţelor existente între partidele componente ale coaliţiei guvernamentale, situaţia continuă să rămînă încordată. Greva generală declanşată în urma apelului sindicatelor, care protestează împotriva demisiei primului ministru, a paralizat întreaga activitate economică a acestei regiuni. Totodată, agenţiile de presă relatează că au loc în continuare ciocniri între diverse grupuri rivale reprezentate în parlamentul local. Forţele de ordine au fost nevoite să intervină în mai multe rînduri pentru a pune capăt tulburărilor. Ultimele comunicate anunţă că, datorită incidentelor care au avut loc, 32 de persoane şi-au pierdut viaţa pînă în prezent, iar alte 300 au fost rănite. Agenţia France Presse relatează că în localitatea Bansberia, situată la aproximativ 30 km nord-est de Calcutta, au avut loc incidente deosebit de violente, numeroase locuinţe fiind incendiate. Starea de urgenţă instituită în zonele unde s-au produs ciocnirile este menţinută în continuare. Incidentele din statul Bengalul de vest au fost analizate în cadrul unei şedinţe a Camerei Superioare a Parlamentului indian. Ministrul de interne, Chavan, care a luat cuvîntul, a cerut respingerea cererilor de intervenţie imediată a guvernului central indian în Bengalul de vest, arătînd că trebuie să se mai aştepte un timp pentru a se putea vedea în ce direcţie se îndreaptă evoluţia situaţiei din acest stat.

În ciuda acestei intervenţii a ministrului federal de interne, Cabinetul de miniştri, întrunit joi într-o sesiune de urgenţă, a hotărît preluarea conducerii administrative a statului Bengalul de vest.

Preşedintele Indiei, Varahagiri Venkata Giri, a semnat un decret care stipulează suspendarea adunării legislative a statului şi administrarea lui directă prin intermediul guvernatorului S. S. Dhawan.

Decretul va rămîne în vigoare timp de şase luni.

Întîlnirea de la Erfurt a şefilor de guverne ale celor două state germane

ERFURT 19 — Corespondenţă de la Şt. Deju: La 19 martie au avut loc la Erfurt convorbirile dintre delegaţia Republicii Democrate Germane, condus de Willi Stoph, preşedintele Consiliului de Miniştri, şi delegaţia Republicii Federale a Germaniei, condusă de Willy Brandt, cancelarul federal. În gara principală din Erfurt, delegaţia R.F. a Germaniei a fost întîmpinată de membrii delegaţiei R.D.G. în frunte cu W. Stoph. Au fost arborate drapelele celor două state.

Întîmpinîndu-l pe cancelarul federal vest-german, preşedintele Consiliului de Miniştri al R.D.G. i-a urat bun sosit în Republica Democrată Germană şi şedere plăcută, mulţumindu-i că a răspuns invitaţiei sale. La rîndul său, cancelarul R.F.G. a mulţumit pentru urările făcute.

În cursul dimineţii la hotelul „Erfurter Hof", au început convorbirile. În prima şedinţă cei doi şefi de guverne au prezentat declaraţii de principiu.

La prînz, Willi Stoph a oferit o masă în cinstea delegaţiei R.F. a Germaniei.

După-amiază au fost reluate convorbirile, în cadrul cărora a avut loc un schimb de păreri. Într-o pauză a şedinţei de după-amiază, cancelarul R.F. a Germaniei, însoţit de ministrul afacerilor externe al R.D.G., Otto Winzer, a făcut o vizită la fostul lagăr de concentrare de la Buchenwald, unde a depus o coroană de flori la Monumentul victimelor nazismului. Circa 3 000 de cetăţeni ai R.D.G. au asistat la ceremonialul de la Buchenwald.

După întoarcerea la Erfurt, cei doi şefi de delegaţii, Willi Stoph şi Willy Brandt, au avut o convorbire în doi, după care s-au întîlnit din nou, delegaţiile.

Joi seara, şeful serviciului de presă şi informaţii al Ministerului de externe al R.D.G., Peter Lorf, a făcut o declaraţie în faţa reprezentanţilor presei. El a arătat că tonul convorbirilor a fost principial, deschis şi realist, ambele părţi au prezentat punctul lor de vedere, au avut un schimb de păreri şi au răspuns la întrebările celeilalte părţi.

După încheierea convorbirilor, la ora 22,50 (ora Bucureştiului), a fost dat publicităţii un comunicat de presă comun. În comunicat se arată că cele două părţi au căzut de acord ca următoarea întîlnire să aibă loc la 21 mai în oraşul Kassel din R.F.G.

Purtătorul de cuvînt al guvernului R. F. a Germaniei, Ahlers, a informat reprezentanţii presei că cei doi şefi de guverne şi-au exprimat satisfacţia cu privire la rezultatul întîlnirii şi a apreciat că convorbirile au fost realiste şi principiale.

În cursul serii, cancelarul W. Brandt, însoţit de membrii delegaţiei R. F. a Germaniei, a părăsit oraşul Erfurt.

Dezbaterile Consiliului de Securitate

NEW YORK 19 (Agerpres). — Continuîndu-şi dezbaterile consacrate problemei rhodesiene, Consiliul de Securitate a adoptat miercuri seara, cu 14 voturi pentru şi o abţinere (Spania), un proiect de rezoluţie prezentat de reprezentantul Finlandei. În preambul se arată că după declararea aşa-zisei „republici" de către regimul minoritar de la Salisbury situaţia din Rhodesia continuă să se înrăutăţească. De asemenea, se menţionează că guvernele din Republica Sud-Africană şi Portugalia continuă să acorde sprijin regimului lui Ian Smith.

Rezoluţia subliniază responsabilitatea Marii Britanii ca putere administrativă faţă de situaţia nou creată şi recunoaşte legitimitatea luptei poporului zimbabwe pentru libertate şi independenţă, luptă ce trebuie sprijinită moral şi material de toate statele membre ale O.N.U. Documentul prevede ca statele membre ale Organizaţiei Naţiunilor Unite să întrerupă toate legăturile diplomatice, consulare, comerciale, militare şi de transport cu regimul ilegal din Rhodesia. Se prevede, de asemenea, ca toate ţările membre ale O.N.U. să acţioneze în vederea excluderii Rhodesiei din instituţiile specializate ale Naţiunilor Unite. O prevedere importantă a rezoluţiei cere guvernului din Republica Sud-Africană să-şi retragă imediat de pe teritoriul rhodesian forţele armate şi poliţieneşti care sprijină guvernul minorităţii albe de la Salisbury împotriva mişcării de eliberare naţională a poporului zimbabwe

Criza de guvern italiană

Eşecul misiunii lui Fanfani

Preşedintele Senatului italian, Amintore Fanfani, însărcinat cu studierea posibilităţilor de formare a unui nou guvern de centru-stînga, cu participarea democrat-creştinilor, socialiştilor, socialiştilor unitari şi republicanilor, a fost primit joi seara la Palatul Quirinal de preşedintele Giuseppe Saragat.

La sfîrşitul întrevederii a fost dat publicităţii un comunicat în care se arată că Amintore Fanfani a făcut cunoscut şefului statului că renunţă la formarea unui nou guvern, datorită unor „dificultăţi" care nu i-au permis să ajungă la „concluzii pozitive".

La Roma s-a anunţat, totodată, că Mariano Rumor, şeful guvernului „monocolor" demisionat la 7 februarie, a fost convocat pentru vineri la Palatul Quirinal.

Ştirea eşecului misiunii lui Amintore Fanfani a provocat o oarecare surprindere, întrucît direcţiunile partidelor democrat-creştin, socialist şi socialist unitar exprimaseră public miercuri şi joi acordul lor — deşi cu unele rezerve — pentru a se trece la faza tratativelor propriu-zise în vederea alcătuirii guvernului. Divergenţele între partidele de centru-stînga, îndeosebi între P.S.I. şi P.S.U., dar şi între acestea două şi P.D.C. — îndeosebi în problema orientării politice generale a viitorului cabinet şi a politicii sale economice, a divorţului şi a alianţelor la nivelul administraţiilor locale — au fost considerate de către Fanfani imposibil de adus la un numitor comun.

Aşadar, după Aldo Moro, o altă personalitate democrat-creştină este silită să renunţe la formarea guvernului. Aceasta demonstrează cu claritate atît imposibilitatea, în momentul de faţă, de a se repune pe picioare formula guvernamentală cvadripartită şi politica ce i-a stat la bază, cît şi dificultăţile serioase de a se ieşi din actuala criză fără a include în programul guvernamental probleme esenţiale ce constituie preocuparea majoră a maselor populare şi a căror rezolvare presupune o orientare în direcţia cerută de rezultatele alegerilor din mai 1968.

● PURTĂTORUL DE CUVÎNT al Departamentului de Stat a anunţat că cargobotul american „Columbia Eagle", care a fost deturnat de la ruta sa în timp ce transporta bombe de avioane şi muniţii destinate trupelor de la bazele americane din Tailanda continuă să fie reţinut de autorităţile cambodgiene care întreprind o anchetă. Nava a pătruns în apele teritoriale ale Cambodgiei şi a ancorat în apropierea unei insule, după care doi membri ai echipajului au solicitat drept de azil autorităţile de la Pnom Penh. Cererea celor doi, identificaţi drept Alvin Glatkowski şi Clay McKay, a fost aprobată.

În Comitetul O. N. U. pentru dezarmare

GENEVA 19 — Corespondentul Agerpres, H. Liman, transmite: Luînd cuvîntul în şedinţa de joi a Comitetului pentru dezarmare, şeful delegaţiei etiopiene, Afework Zelleke, a insistat asupra necesităţii de a se începe discuţii efective în vederea dezarmării generale şi totale, subliniind că înarmările constituie o grea povară pentru toate popoarele. Vorbitorul a relevat că propunerile pentru convocarea unei conferinţe asupra securităţii europene ar putea influenţa în mod favorabil negocierile de dezarmare, precizînd necesitatea extinderii unei asemenea iniţiative şi în alte regiuni, în vederea soluţionării paşnice a problemelor litigioase şi a eliminării tuturor rămăşiţelor dominaţiei colonialiste.

Şeful delegaţiei italiene, Roberto Caracciolo, care a urmat la cuvînt, a consacrat cea mai importantă parte a expunerii sale sprijinirii proiectului britanic privind interzicerea armelor bacteriologice.

Conferinţa cvadripartită asupra Vietnamului

PARIS 19 (Agerpres). — În sala Kleber din Paris s-a desfăşurat joi cea de-a 59-a şedinţă a conferinţei cvadripartite în problema vietnameză. Discuţiile s-au purtat mai ales în jurul situaţiei din Cambodgia.

În cuvîntul său, delegatul Republicii Democrate Vietnam, Nguyen Minh Vy, a declarat că „Statele Unite intenţionează să facă din Cambodgia un al doilea Laos sau un al doilea Vietnam de sud". Trupele americane care participă efectiv la acţiuni de luptă în Laos, a spus vorbitorul, încearcă acum să extindă războiul şi în Cambodgia, punînd în pericol pacea în întreaga regiune de sud-est a Asiei.

La rîndul său, delegatul Guvernului Revoluţionar Provizoriu al Republicii Vietnamului de Sud, Nguyen Van Tien, a întărit afirmaţiile reprezentantului nord-vietnamez, subliniind că Washingtonul a creat o situaţie extrem de încordată în Peninsula Indochineză.

Pham Dang Lam, şeful delegaţiei regimului de la Saigon, s-a dedat la atacuri împotriva politicii R. D. Vietnam şi Guvernului Revoluţionar Provizoriu al Republicii Vietnamului de Sud. Şeful interimar al delegaţiei Statelor Unite, Philip Habib, nu s-a referit la situaţia din Cambodgia, dar şi-a exprimat dezacordul cu declaraţiile primilor doi vorbitori.

PENTRU TIMPUL DV. LIBER

cinema

JOC DUBLU ÎN SERVICIUL SECRET: rulează la Bucureşti (orele 9; 11,15; 13,30; 16,30; 18,45; 21).
MOLL FLANDERS: rulează la Patria (orele 9; 12; 15; 18; 21), Festival (orele 9; 12; 15; 18; 21), Sala Palatului (orele 17; 21.15).
DOMNIŞOARA DOCTOR: rulează la Republica (orele 8,45; 11,15; 13,45; 16,15; 18.45; 21,15).
DOI BĂRBAŢI PENTRU O MOARTE: rulează la Victoria (orele 9; 11,15; 13,30; 16; 18,30; 21).
ADIO TEXAS: rulează la Luceafărul (orele 9; 11,15; 13,30; 16; 18,30; 21), Melodia (orele 9,45; 12; 14,15; 16,15; 18,30; 20,45), Aurora (orele 9; 11; 13,15; 15,30; 17,45; 20), Modern (orele 9,15; 11,30; 13,45; 16; 18,15; 20,30).
ELVIRA MADIGAN: rulează la Capitol (orele 9,30; 11,45; 14; 16,30; 18,45: 21).
MIREASA ERA ÎN NEGRU: rulează la Favorit (orele 10; 13; 15,30; 18; 20,30), Feroviar (orele 9; 11,15; 12,30; 16; 18,15; 20,30), Gloria (orele 9; 11,15; 13,30; 16; 18,15; 20,30).
GHICI CINE VINE LA CINA?: rulează la Central (orele 8,45; 11; 13,15; 15,45; 18,15; 20,45)), Floreasca (orele 10; 13,45; 16; 18,15; 20,30).
STĂPÎN PE SITUAŢIE: rulează la Lumina (orele 8,45—16,30 în continuare; 18,45; 21), Bucegi (orele 9,45; 12; 16; 18,15; 20,30).
TE IUBESC, TE IUBESC: rulează la Doina (orele 11,30; 13,45; 16; 18,15; 20,30).
LEUL AFRICAN: rulează la Timpuri Noi (orele 9—15 în continuare).
PROGRAM DE FILME DOCUMENTARE (orele 9—21 în continuare).
VISUL DOMNULUI GENTIL rulează la Excelsior (orele 9; 11,15; 13,30; 16; 18,15; 20,30), Tomis (orele 9,30—15,30 în continuare; 18; 20,15), Flamura (orele 9; 11,15; 16; 18,15; 20,30).
CĂSĂTORIE PRIN MICA PUBLICITATE: rulează la Înfrăţirea (orele 15,15; 17,45; 20).
NOAPTE CU CEAŢĂ: rulează la Buzeşti (orele 15,30—18).
COLINA: rulează la Buzeşti (ora 20,30).
COMISARUL X ŞI PANTERELE ALBASTRE: rulează la Dacia (orele 8,30—20,45 în continuare), Giuleşti (orele 15,30; 18; 20,30), Miorita (orele 10; 12,30; 15; 17,30; 20).
CORABIA NEBUNILOR: rulează la Lira (orele 15,30; 18; 20,30).
PĂCATUL DRAGOSTEI: rulează la Drumul Sării (orele 15,30; 17,45; 20).
FEMEIA ÎNDĂRĂTNICĂ: rulează la Cotroceni (orele 15,30; 18; 20,30).
DON JUAN FĂRĂ VOIE: rulează la Volga (orele 10—12 în continuare; 16; 18,15; 20,30).
BĂTĂLIE PENTRU ROMA: rulează la Viitorul (orele 15,30—19 în continuare).
TAINA LEULUI: rulează la Moşilor (orele 15,30; 18).
UNCHIUL MEU: rulează la Moşilor (ora 20,30).
CĂLUGĂRIŢA: rulează la Flacăra (orele 15,30; 19).
CÎND SE ARATĂ CUCUVEAUA: rulează la Arta (orele 9,30—15,45 în continuare; 18,15; 20,30).
RIO BRAVO: rulează la Vitan (orele 15,30; 19).
LA NORD PRIN NORD VEST: rulează la Rahova (orele 15,30; 19).
PĂCATUL DRAGOSTEI: rulează la Unirea (orele 15,30; 18; 20,15).
PREA MIC PENTRU UN RĂZBOI ATÎT DE MARE: rulează la Popular (orele 15,30; 18; 20,15).
O ŞANSĂ DINTR-O MIE: rulează la Cosmos (orele 15,30; 18; 20,15).
PRIETENI FĂRĂ GRAI: rulează la Crîngaşi (orele 15,30; 18; 20,15).
VIA MALA: rulează la Pacea (orele 15,45; 18; 20,15), Progresul (orele 15,30; 18; 20,15).
BĂIEŢII ÎN HAINE DE PIELE: rulează la Ferentari (orele 15,30; 18; 20,15).
PAT ŞI PATACHON: rulează la Cinemateca (Union) (orele 10; 12; 14). Program de filme pentru abonaţi. Ciclurile A şi B după amiază.

teatre

VINERI, 20 MARTIE 1970

Opera Română: OTHELLO — ora 19,30; Teatrul de Operetă: VOIEVODUL ŢIGANILOR — ora 19,30; Teatrul Naţional „I. L. Caragiale" (Sala Comedia): COANA CHIRIŢA — ora 19,30; (Sala Studio): AL PATRULEA ANOTIMP — ora 19,30; Teatrul de Comedie: NICNIC — ora20; Teatrul „Lucia Sturdza Bulandra" (Schitu Măgureanu): TRANSPLANTAREA INIMII NECUNOSCUTE — ora 20; (Sala Studio): VIRAJ PERICULOS — ora 20; Teatrul Mic: PRIMĂRUL LUNII ŞI IUBITA SA — ora 20; Teatrul de Stat Ploieşti (la Teatrul „Ion Creangă"): TRANDAFIRII ROŞII — orele 9,30; 16; Teatrul Giuleşti: NUNTA LUI FIGARO — ora 19,30; Teatrul „C. I. Nottara" (B-dul Magheru): OTHELLO — ora 19,30; (Sala Studio): ENIGMATICA DOAMNĂ „M" — ora 20; Teatrul „Ion Vasilescu": DOMNIŞOARA DIN SIGHIŞOARA — premeră — ora 19,30; Teatrul Ţăndărică (Calea Victoriei): ŞORICELUL ŞI PĂPUŞA — ora 17; (Str. Academiei): STROP DE ROUĂ; BROTĂCELUL — ora 17; Studioul I.A.T.C.: CARTOFI PRĂJIŢI CU ORICE — ora 20; Teatrul „C. Tănase" (Sala Savoy): VARIETĂŢI — ora 20; (Calea Victoriei): NICUŢĂ LA TĂNASE — ora 19,30; Ansamblul U.G.S.: BALADA OMULUI — ora 20; Circul de Stat: CARNAVALUL CIRCULUI — ora 19,30.

tv

VINERI, 20 MARTIE 1970

● 17,00 Deschiderea emisiunii. Tele-şcoală ● Chimie clasele a VIII-a şi a XII-a. Tema: Aminoacizi şi proteine ● 17.20 Limba română, clasa a VIII-a. Tema: Eroi sadovenieni ● 17,40 Film didactic: Valea Oltului (geografie, clasa a VIII-a) ● 18,00 Muguriel de cîntec românesc ● 18,30 Emisiunea pentru tineret. Echinocţiul de primăvară. Lotru — tineri pe şantiere ● 19,00 Telejurnalul de seară ● 19,45 — Mai aveţi o întrebare? ● 21,00 Alexandru Ioan Cuza. 150 de ani de la naştere ● 22,15 Campionatul mondial de hochei — grupa A. U.R.S.S. — Suedia — repriza a III-a. Transmisiune de la Ttockholm ● 22,50 Telejurnalul de noapte ● 23,00 Închiderea emisiunii.

REDACŢIA ŞI ADMINISTRAŢIA: Bucureşti, Piaţa „Scînteii", Tel. 17.60.10, 17.60.20. Abonamentele se fac la oficiile poştale şi difuzorii din întreprinderi şi instituţii. Tiparul: Combinatul poligrafic „Casa Scînteii"